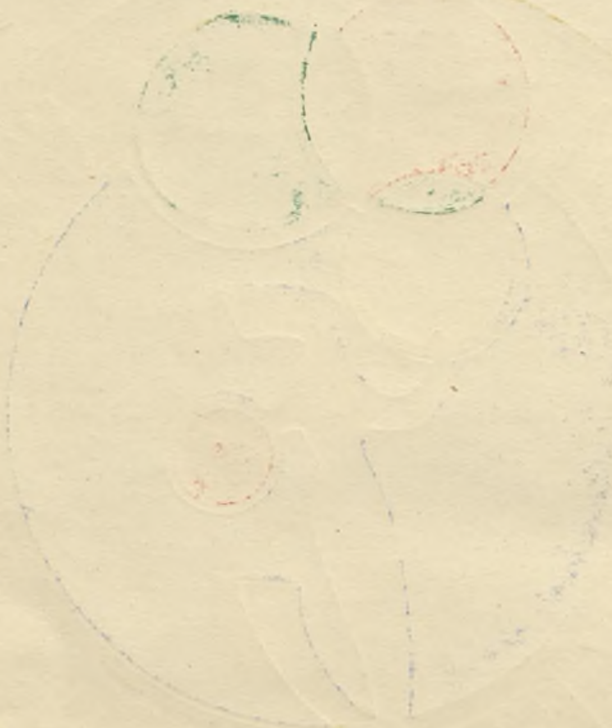
I MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL SZTUKI CYRKOWEJ – WARSZAWA

ARENA

NUMER FESTIWALOWY

M. DOBRZYŃSKI
V-ce Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego
I Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Cyrkowej

Przeszło pół roku upłynęło od momentu, w którym ostatnie fanfary obwieściły publiczności, artystom i organizatorom, że I Międzynarodowy Festiwal Sztuki Cyrkowej został zakończony — pół roku to dostateczny okres, aby spojrzeć na Festiwal z odpowiedniej perspektywy, analitycznie, bez emocjonalnego obciążenia, towarzyszącego zawsze każdej sprawie w okresie realizacji. Możemy już dzisiaj — w sposób bardziej obiektywny podsumować i ocenić dokonaną pracę i osiągnięte wyniki. Jeżeli przy tym niniejszy artykuł pomoże w jakiś sposób organizatorom następnego Festiwalu w ich niełatwej pracy — spełni swoje zadanie w całości.

Nie chodzi tu oczywiście o zanudzanie czytelnika dziesiątkiem cyfr i nie najważniejszymi szczegółami; chodzi o to, aby w dużym często skrócie naświetlić najważniejsze problemy Festiwalu nie tylko takie, które udało nam się pomyślnie rozwiązać i zrealizować, ale przede wszystkim te nierozwiązane, a często równie ważne.

Intencją naszą jako organizatorów było przede wszystkim, aby pierwszy w krajach Demokracji Ludowej i w swoim rodzaju pierwszy wogóle w historii cyrku Festiwal, stał się wielkim świętem sztuki cyrkowej — wydarzeniem artystycznym o najpoważniejszym znaczeniu. Czy osiągnęliśmy to zamierzenie? Myślę, że w dużym stopniu tak. Bowiem po raz pierwszy w dziejach cyrku zmierzyły się ze sobą w szlachetnej rywalizacji o tytuł najlepszego — reprezentacyjne zespoły 7-miu krajów: Bułgarii, Chin, Czechosłowacji, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Węgier, Związku Radzieckiego i Polski. W konkurencjach indywidualnych wzięło udział wielu artystów z całej Europy. W sumie, w Festiwalu uczestniczyło około 500 artystów, reprezentujących w wielu wypadkach najwyższy poziom sztuki cyrkowej.

Festiwal stać się miał również okazją do porównania osiągnięć artystycznych nie tylko krajów Demokracji Ludowej, ale przede wszystkim, krajów Zachodnich, z którymi łączność w okresie „zimnej wojny" praktycznie nie istniała.

Chcieliśmy, aby korzyść była obustronna, aby wymiana doświadczeń pomiędzy Wschodem i Zachodem, tak przecież konieczna i zrozumiała, przyczyniła się do dalszego podniesienia poziomu i rangi sztuki cyrkowej na całym świecie. — Tego celu nie udało się nam jeszcze zrealizować. Festiwal Warszawski, odbył się niestety bez właściwej reprezentacji artystów z krajów Zachodnich. Bowiem kilka na dobrym poziomie stojących numerów nie mogło w żadnym wypadku stać się sprawdzianem osiągnięć Zachodu w zakresie sztuki cyrkowej, posiadającej tam przecież bardzo stare i wartościowe tradycje. A jednak już na długo przed rozpoczęciem Festiwalu otrzymywaliśmy dziesiątki listów i zgłoszeń od artystów zachodnich wyrażających swoje gorące zainteresowanie ideą Festiwalu i deklarujących swoje uczestnictwo; mimo to przeważająca część tych artystów nie wzięła udziału w Festiwalu.

Przyczyną tego stanu rzeczy stała się w pierwszym rzędzie zaostrzona w tym czasie sytuacja polityczna, wywołana wypadkami w Egipcie i na Węgrzech. Propaganda zachodnia nie omieszkała wykorzystać tych tragicznych wydarzeń dla fałszywego naświetlenia sytuacji w krajach Demokracji Ludowej, w tym również w Polsce. W ten sposób storpedowano przy okazji piękną ideę Festiwalu, która zakładała coś wręcz przeciwnego od idei inspirowanych przez zachodnią propagandę.

Zmieniona już obecnie sytuacja polityczna sprawi napewno, że organizatorzy II Festiwalu będą mieli pod tym względem znacznie łatwiejszą sytuację. Trzeba naszym zdaniem zrobić wszystko i w odpowiednim czasie, aby zapewnić sobie rzeczywiście udział poważnej, reprezentatywnej grupy artystów zachodnich, stojących na wysokim poziomie artystycznym, którzy z równymi szansami staną na arenie przy boku artystów naszych krajów, a ich sukcesy cieszyć nas będą napewno na równi z sukcesami naszymi.

Zainteresowanie publiczności polskiej widowiskami cyrkowymi było u nas zawsze bardzo duże. Festiwal cyrków polskich, który odbył się we Wrocławiu w 1954 roku, a także codzienna działalność cyrków dała tego dostateczne dowody. Festiwal Wrocławski przebiegał w atmosferze niezwykłego zainteresowania i przy masowym udziale widzów. I Międzynarodowy Festiwal Sztuki Cyrkowej miał oczywiście jeszcze większe szanse powodzenia i w zasadzie powodzenie to osiągnął. Jednak i tu, wypadki niezależne od nas stanęły na przeszkodzie do osiągnięcia całkowitego sukcesu. Jasnym jest, że w momencie kiedy w Polsce dokonywały się wielkie przemiany polityczne, którymi w pierwszym rzędzie żył cały naród, nie było najlepszej atmosfery, aby

największy nawet miłośnik cyrku, mógł tak reagować na przeżycia artystyczne, jakich niewątpliwie dostarczył Festiwal, jak reagowałby już w kilka miesięcy później. Tym niemniej duża musiała być siła atrakcyjna Festiwalu, jeżeli pomimo wszystko osiągnął on takie wyniki, jakie obserwowaliśmy w czasie przebiegu Festiwalu.

Następna sprawa, która niewątpliwie miała również niemały wpływ na poziom artystyczny Festiwalu, to założenia organizacyjne, konieczne zresztą, ale bardzo trudne w realizacji — postulujące,, że imprezy Festiwalowe muszą odbywać się jednocześnie w 6-ciu największych miastach Polski, a to w tym celu, aby umożliwić najszerszym rzeszom publiczności wzięcie udziału w tej wielkiej imprezie, a także, co nie było tu najmniej ważne, zapewnić Festiwalowi całkowitą samowystarczalność finansową i pokrycie wielkich nakładów pieniężnych wydatkowanych na organizację Festiwalu. Ten cel został zresztą zrealizowany co stanowi niezaprzeczalny sukces organizacyjny imprezy.

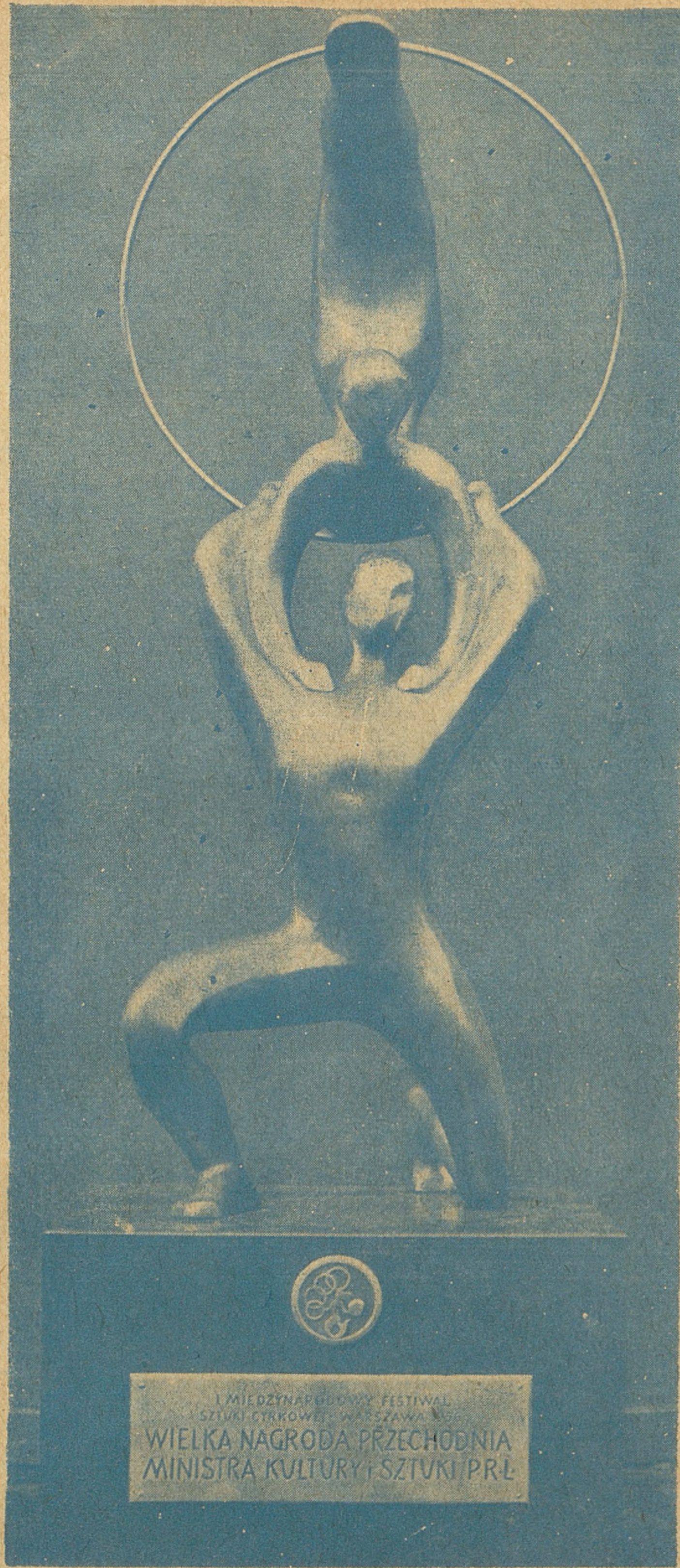
Oczywiście, przygotowanie w stosunkowo krótkim czasie odpowiednich warunkach, w 6-ciu miastach nie posiadających stałych budynków cyrkowych, oznaczało konieczność adaptowania wielkich hal sportowych, często nie nadających się do występów cyrkowych i postawiło przed organizatorami zadania, których całkowite wykonanie, w nielicznych co prawda wypadkach, okazało się niemożliwe. Jednocześnie konieczność wykonania nakreślonych planem, występów, częste przerzuty artystów i sprzętu z miasta do miasta musiały odbić się ujemnie na jakości produkcji artystycznej. Tak więc zarysowałą się tutaj sprzeczność pomiędzy dbałością o najwyższy poziom artystyczny, a koniecznością uzyskania dostatecznych wyników finansowych i możliwie najszerszego spopularyzowania Festiwalu. Przypuszczam, że w przyszłości uda się i ten problem rozwiązać.

Właściwe prace przygotowawcze rozpoczęły się po II Międzynarodowej Konferencji Cyrkowej (czerwiec 1956 r.), kiedy to przyjęto „regulamin I Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Cyrkowej“ i zakończyły się 25 listopada 1956 r. Tak więc okres przygotowań był stosunkowo krótki, zważywszy na przewidywane rozmiary imprezy. Zjednoczone Przedsiębiorstwa Rozrywkowe, które organizowały Festiwal, wyłoniły Komitet Organizacyjny, oraz Biuro Wykonawcze, które w bardzo początkowo skromnym (trzy osoby) składzie rozpoczęło pierwsze prace przygotowawcze. Już na wstępie wyłoniły się dwie zasadnicze koncepcje organizacyjne. Jedna, to działalność Komitetu Organizacyjnego w oparciu o specjalnie zaangażowany personel, własną strukturę organizacyjną i samodzielne gospodarowanie przydzielonymi funduszami w ramach zatwierdzonego budżetu — to znaczy, działalność oparta na podobnej zasadzie co działalność Komitetu Organizacyjnego Festiwalu Młodzieży i Studentów.

Druga koncepcja przewidywała oparcie się w pracach Komitetu na istniejącej strukturze Zjednoczonych Przedsiębiorstw Rozrywkowych, przy normalnym funkcjonowaniu przedsiębiorstwa, z przyznaniem jednak Komitetowi priorytetu w jego pracach, przy dodatkowym wysiłku pracowników wszystkich działów Z.P.R. pod hasłem „Wszystko dla Festiwalu“. Jedna i druga koncepcja miały swoje zalety i wady. Pierwsza niewątpliwie korzystniejsza z punktu widzenia organizacji — druga za to ekonomiczniejsza i łatwiejsza do przeprowadzenia. Wybrano koncepcję drugą. W czasie realizacji okazało się jednak, że przyniosła ona ze sobą dualizm organizacyjny i szereg sprzeczności nieantagonistycznych co prawda, ale wcale nie ułatwiających pracę. A sprzeczności powstawały nawet w łonie jednego i tego samego człowieka, który przed południem był np. Dyrektorem Artystycznym ZPR, któremu rzecz prosta najbardziej musiały leżeć na sercu sprawy polskich artystów cyrkowych, — a po południu Przewodniczącym Komitetu Festiwalowego, który musiał w swoich decyzjach zdobywać się na maksimum obiektywizmu w sprawach Międzynarodowego Festiwalu, a także poświęcać masę czasu, który był akurat potrzebny dla ZPR. Podałem tu zresztą przykład pierwszy z brzegu — aktualny właściwie dla 99% pracowników ZPR i Festiwalu.

Sprzeczności zresztą było wiele i bardzo różnego rodzaju. Klamka jednak zapadła i trzeba było tak pracować aby wyjść z honorem z niełatwej sytuacji. Zgodnie z opinią uczestników Festiwalu i bezstronnych obserwatorów udało nam się to w dużym stopniu.

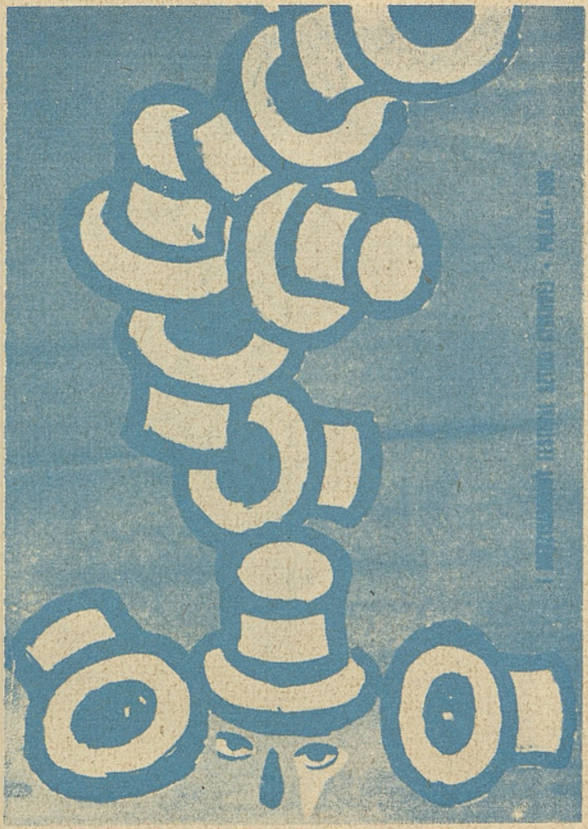
W miarę wzrostu znaczenia zapoczątkowanych w Polsce Festiwali, — w miarę jak staną się one tradycyjną, okresową, wielką próbą sprawności technicznej i kunsztu artystów cyrkowych, koniecznym będzie zastosowanie coraz surowszej selekcji w stosunku do zgłaszających udział w Festiwalu artystów (nie mówię tu oczywiście o oficjalnych zespołach narodowych), po to, aby uniknąć przeładowania programu i zalewu szmirą. a co za tym idzie obniżenia poziomu artystycznego Festiwali. Można tą selekcję przeprowadzać w dwojaki sposób. Albo już wstępnie odmawiać udziału numerom zbyt słabym, albo też przeprowadzać eliminację, które wyłoniłyby ściśle określoną grupę finalistów, biorących udział we właściwym Festiwalu. Oczywiście im poważniejsze znaczenie będą miały przyszłe Festiwale, im większą rangę w społeczności cyrkowej, a także wśród szerokiej publiczności, będzie miał tytuł laureata Festiwalu, tym większe będzie zainteresowanie artystów Festiwalem i tym większa odpowiedzialność organizatorów za jego poziom. I Międzynarodowy Festiwal Sztuki Cyrkowej stał się również okazją do nawiązania szeregu osobistych kontaktów i znajomości pomiędzy organizatorami życia cyrkowego wielu krajów Europy, impresariami, dyrektorami cyrków, przedstawicielami biur koncertowych i doświadczonymi działaczami cyrków. Te bardzo ważne dla wzajemnego poznania się momenty, przyczyniły się już wkrótce po zakończeniu Festiwalu do znacznego ożywienia się wymiany międzynarodowej artystów cyrkowej, tak koniecznej dla cyrku. Wierzę, że wymiana ta będzie coraz żywsza, kontakty coraz przyjaźniejsze, a każdy następny Festiwal wspanialszy od poprzedniego.

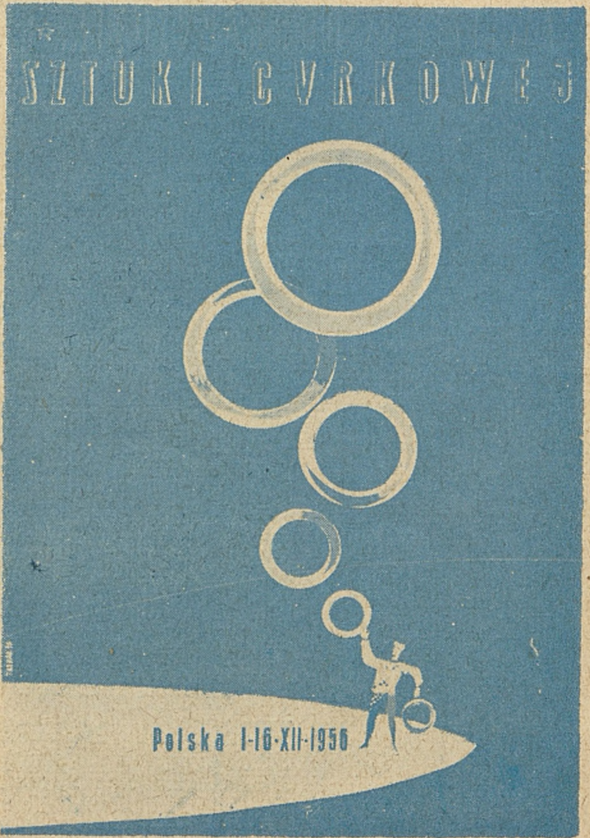
I MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL SZTUKI CYRKOWEJ – WARSZAWA 1956 WIELKA NAGRODA PRZECHODNIA MINISTRA KULTURY I SZTUKI P. R. L.

PLAKATY FESTIWALOWE

Otwarcie Festiwalu

TADEUSZ CHRZANOWSKI
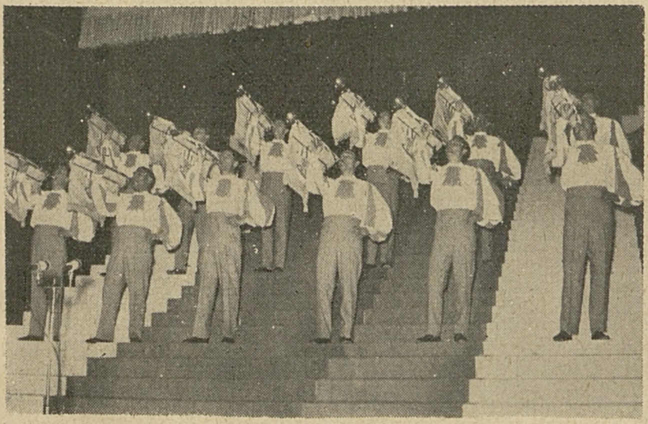
PROLOG

którym Biały Clown — Din-Don otworzył I Międzynarodowy Festiwal Sztuki Cyrkowej

Clown, błazen cyrkowy — gorzkie dwa wyrazy...
Nie mam oto do nikogo urazy,
bo uznanie bliźnich jest rzeczą złudną.
Błaznem być łatwo — clownem bardzo trudno.
Przez ostatnie lata
nasza arena była dziwnie pusta.
Lęk i pruderia zamknęły nam usta
i clown na arenie
stał się własnym cieniem.
Dziś kpiarz cyrkowy znów przed nami stoi
w stroju clownowskim, niby rycerz w zbroi
gotowy iść w szranki.
A satyra broń groźna, nie każdy jej sprosta:
głupich starczy wykpić — złych należy chłostać.
Czy podziwiacie moje nowe szaty?
Strój to wykwintny i wielce bogaty,
cekiny kupiłem w luksusowym sklepie...
Lecz błaznom życiowym powodzi się lepiej.
Bo choć polski październik zmiótł ich jak śmiecie,
oni zejść nie chcą za nic na świecie
ze swej areny.
Ale drobnych błazeństw, błazeństw wyjątkowych
na zabawach, dancingach, występach jazzowych?
Bezczelnym zachowaniem typek ludzi drażni,
przy wódce się wygłupi, na parkiecie zbłaźni.
Jaki z tego wniosek? Dla mnie prosta sprawa
i tego żąda logika żelazna.
W cyrku — clownom bić brawa
a w życiu — bić błazna!
Wybaczcie drodzy goście te zbyt gorzkie żarty.
Gdzie fanfary? Zaczynać! Festiwal otwarty!

**Tradycji stało się zadość
Biały clown Din-Don otwiera Festiwal**

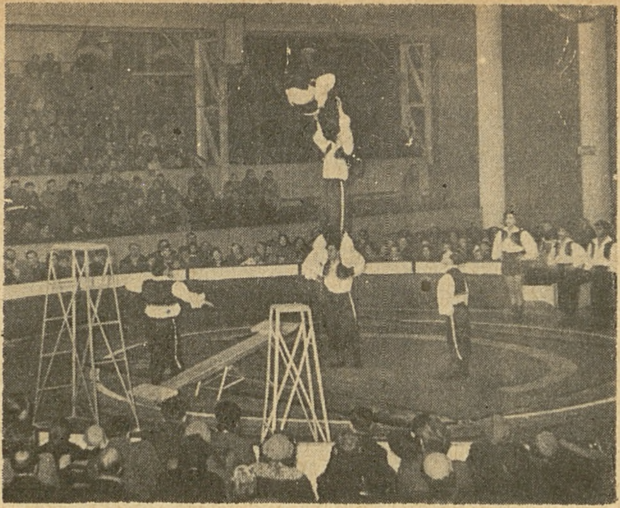

Rozbrzmiewają fanfary. Festiwal otwarty.

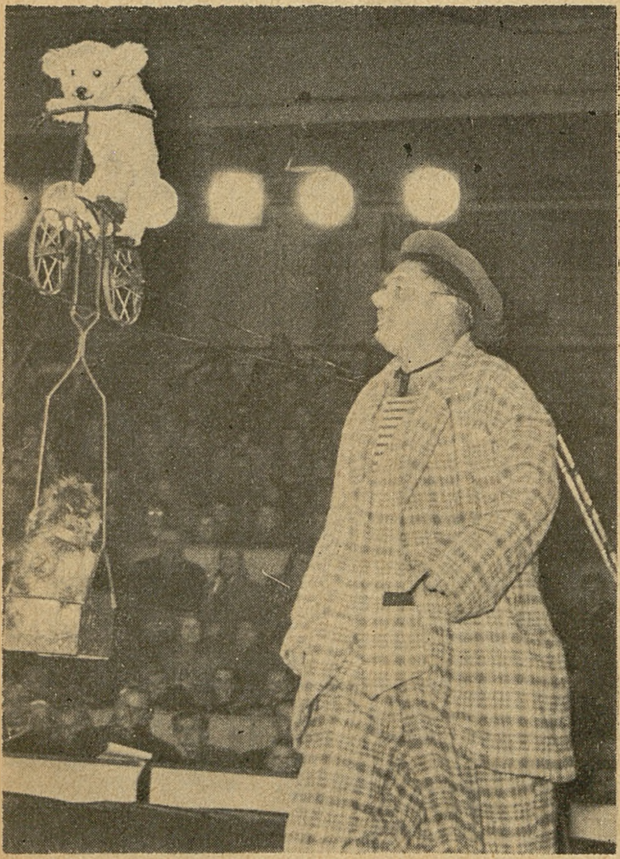

**Inauguracja Festiwalu
Barwna parada artystów**

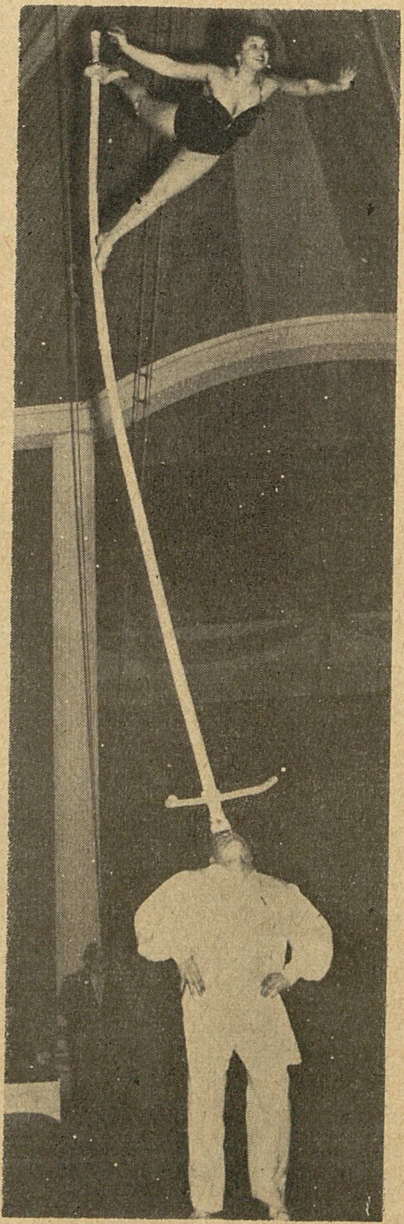

Akrobaci na trampolinie — zespół Dobricza

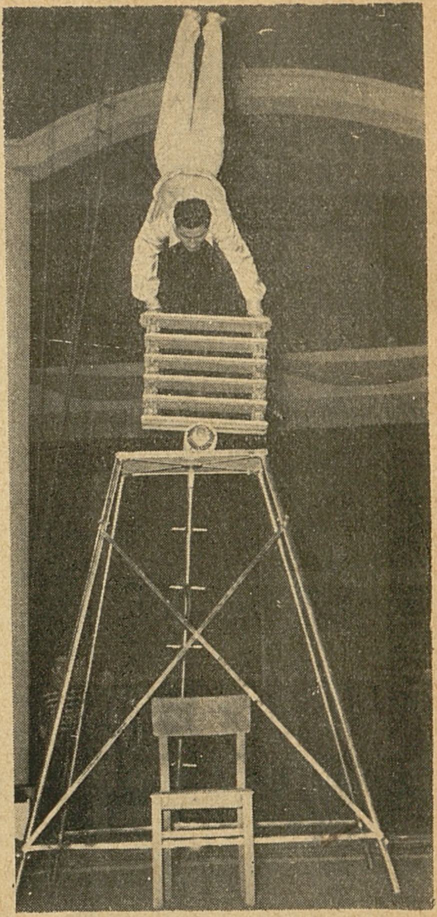

Tresura psów — Parwanow

Persz czołowy — Sawa i Nedi

BUŁGARIA
ZESPÓŁ NARODOWY

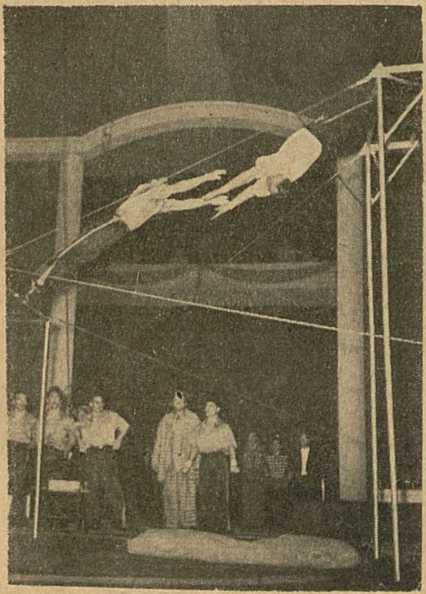
Ekwilibrystyka — Boiczanow

1. Parada — Cały zespół
2. Szari - vari — Zespół Dobricza
3. Popisy na linach — 4 Kondow
4. Pantomima — T. Kozarow
5. Antypody — 2 Kozarow
6. Tresura psów — Parwanow
7. Reki — Zespół Dobricza
8. Iluzja i manipulacja — Mister Senko
9. Trampolina — Zespół Dobricza
10. Pozy plastyczne — Petrana
11. Żongler na wolnej linie — 2 Bożiłow
12. Imitator — Christo Minczew
13. Persz czołowy — Sawa i Nedi
14. Ekwilibryści na wałku — 2 Boiczanow

Kierownik Zespołu — A. Budew
Ministerstwo Kultury

Główny Reżyser — L. I. Dobricz
Zasłużony artysta
Laureat Dymitrowskiej
Nagrody Członek Jury

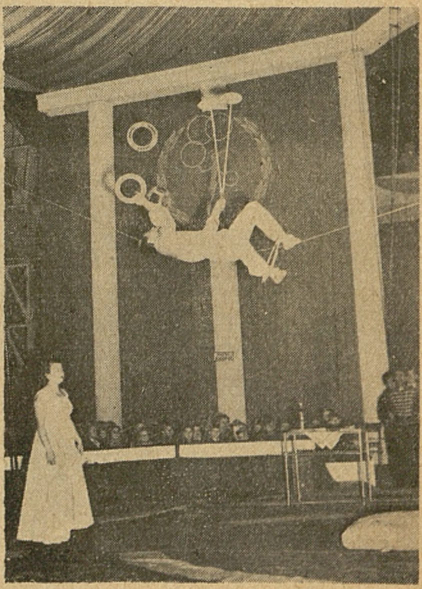
Kierownicy Artystyczni — G. Tulembakow
Dyrektor Cyrku „Republika"
— W. Mednikarow
Dyrektor Cyrku „Rodina"
— J. Harizanow
Dyrektor Cyrku „Globus"

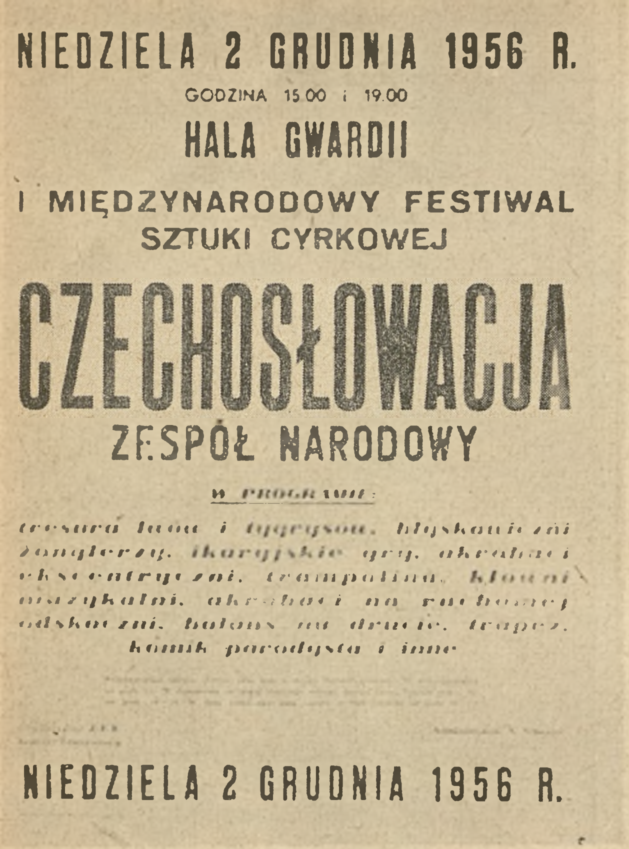
Reki — trupa Dobricza

Świetny komik — Kozarow

Żongler — Bożiłow

NIEDZIELA 2 GRUDNIA 1956 R.

GODZINA 15.00 i 19.00

HALA GWARDII

I MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL SZTUKI CYRKOWEJ

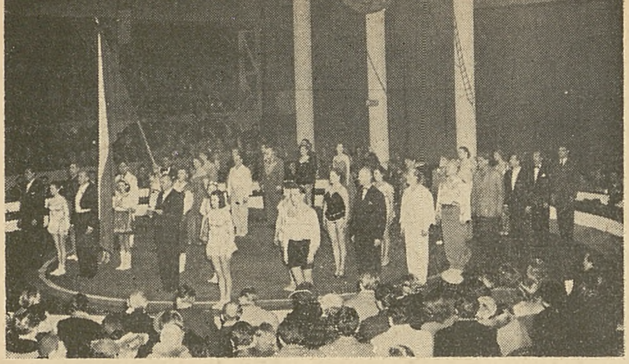
CZECHOSŁOWACJA

ZESPÓŁ NARODOWY

W PROGRAMIE:

tresura lwów i tygrysów, błyskawiczni żonglerzy, ikaryjskie gry, akrobaci ekscentryczni, trampolina, klowni muzykalni, akrobaci na ruchomej odskoczni, balans na drucie, trapez, komik parodysta i inne

NIEDZIELA 2 GRUDNIA 1956 R.

Na arenie narodowy zespół artystów Republiki Czechosłowackiej

Komicy muzykalni — 2 Valotto

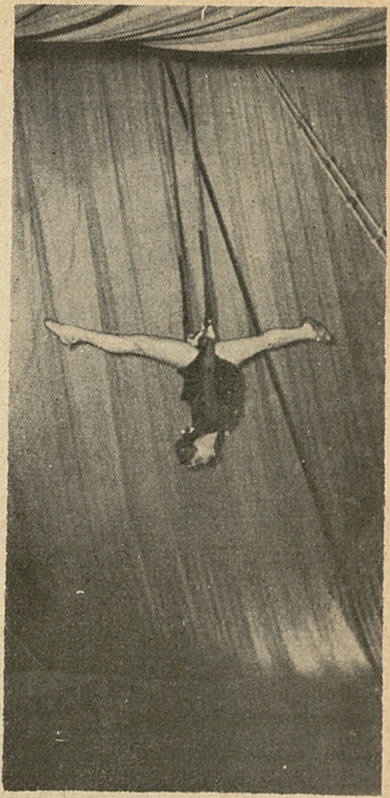

Tresura lwów i tygrysów — K. Malek

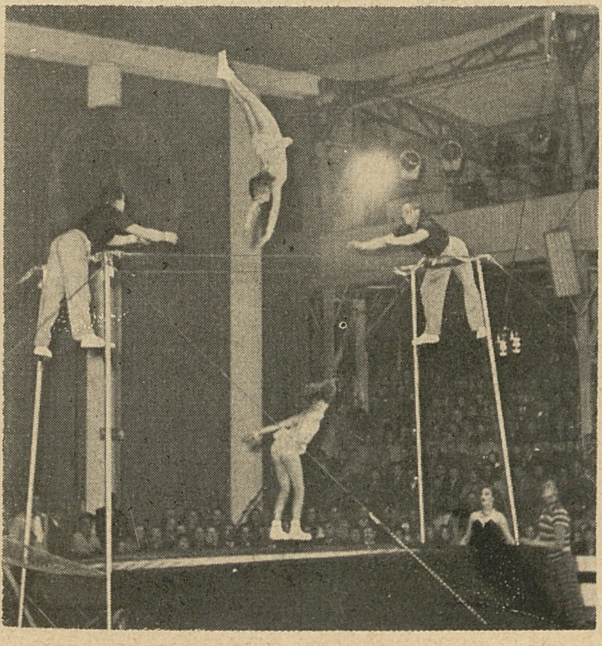
CZECHOSŁOWACJA
ZESPÓŁ NARODOWY

	Parada	— Cały zespół
1.	Rowery	— 3 Zavata
2.	Akrobacje na perszach	— 3 Harden
3.	Trampolina	— 6 Orlando
4.	Ekscentryczni akrobaci muzykalni	— Venci i Viky
5.	Popisy na drucie	— Dolores
6.	Żonglerzy	— 5 Bremlov
7.	Groteska akrobatyczna	— 3 Patinas
8.	Ikaryjskie gry	— 6 Medrano
9.	Tresura lwów i tygrysów	— K. Malek
10.	Akrobaci ekscentryczni	— 3 Gustoni
11.	Trapez	— Dočka Rovano
12.	Akrobacje na wałku	— 3 Knox
13.	Akrobaci na ruchomej odskoczni	— 6 Zoras
14.	Klowni muzykalni	— 2 Valotto

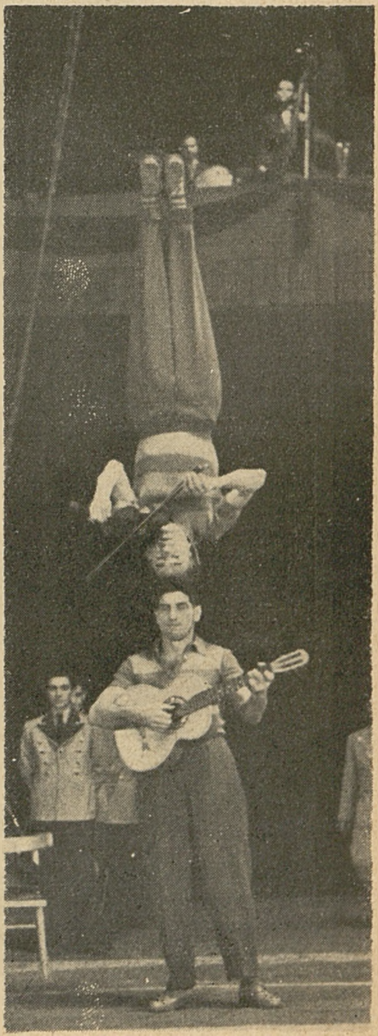
Kierownik Zespołu — O. Kaiser
Kierownik Artystyczny — J. Fuksa
Reżyser

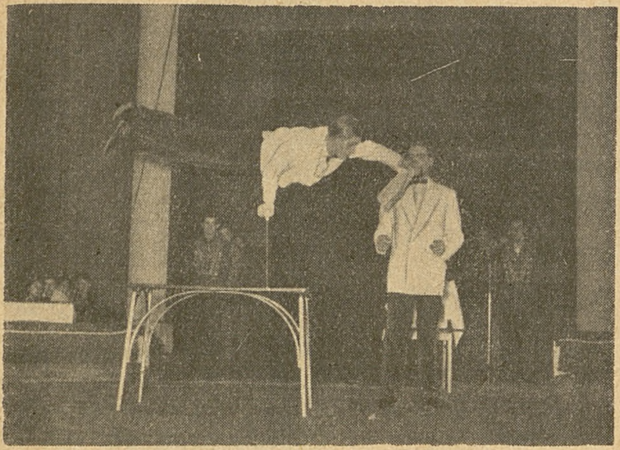
Trapez — Docka Rovano

**Akrobaci na ruchomej odskoczni
6 Orlando**

**Akrobaci muzykalni
Venci i Vicy**

Akrobacje parterowe — 2 Arotti

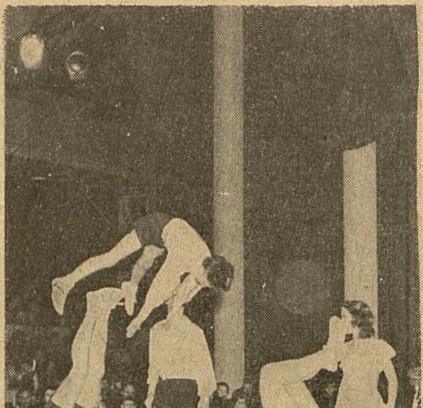
Persz — 3 Harden

Błyskawiczni żonglerzy — 5 Bremlov

Popisy na drucie — Dolores

6 Medrano
Groteska akrobatyczna

CHINY
ZESPÓŁ NARODOWY

	Parada	— Cały Zespół
1.	Żonglerka naczyniami z wodą	— 2 Czheng Siao-wu
2.	Balans na wałku	— Huang-Wen-sia
3.	Wirujące talerze	— Ciao-Pin-haj
4.	Żonglerka wazonami	— Ling-You-szen
5.	Diavolo	— 2 Wang-Kuei-yin
6.	Ekwilibryści na ławkach	— Dzin-Szan
7.	Imitatorzy dźwięków	— 2 Sun-Thai
8.	Akrobacje na stojącym maszcie	— Meng-Ci-yin
9.	Kauczuk	— Ciao-Kuei-siang
10.	Akrobacje na krzesłach	— 3 Czang-Yu-Ho
11.	Rowerzyści	— Trupa Hsu-Szao-czang
12.	Popisy na drucie	— 2 Czan-Min
13.	Taniec z szablą	— Li-Wen-czen
14.	Zespołowe akrobacje	— Trupa Plan-Yu-czen
15.	Komicy	— Wang-Thien-hua

Kierownik Zespołu — Dzin-Szan

Reżyser — Wang-Tien-Hua

Ekwilibryści — 3 Czang-Yu-Ho

Ewolucje na drucie
2 Czan-Min

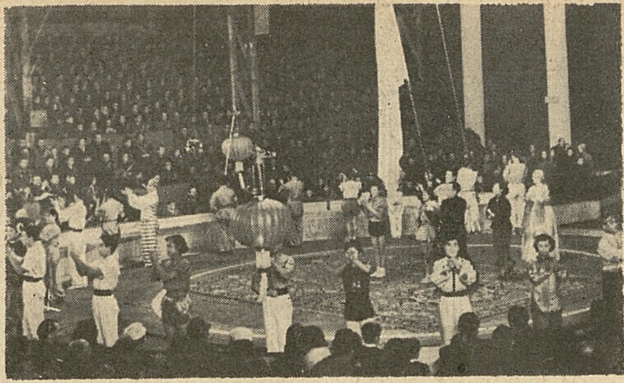
Kauczuk — Ciao-Kuei-siang

Ekwilibryści na ławkach
3 Dzin-Szan

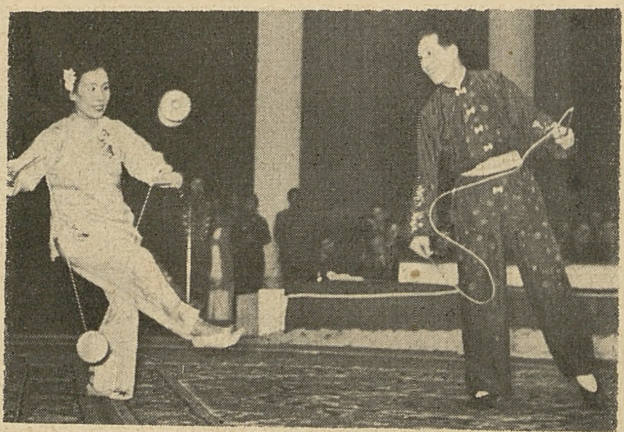
Akrobacje na maszcie
Meng-Ci-yin

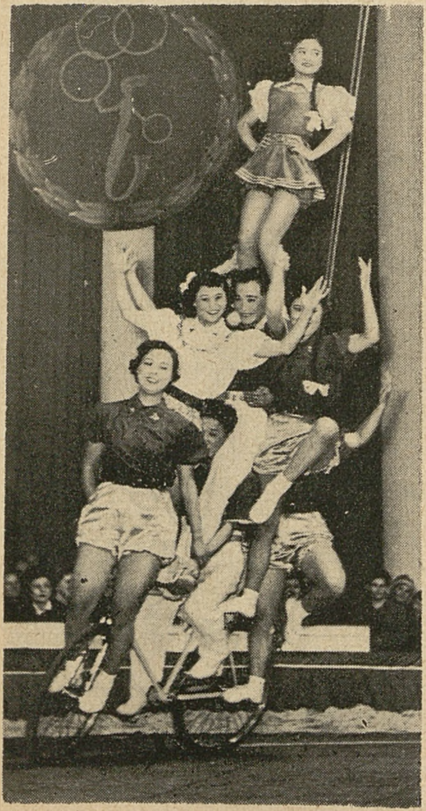
Parada — cały zespół

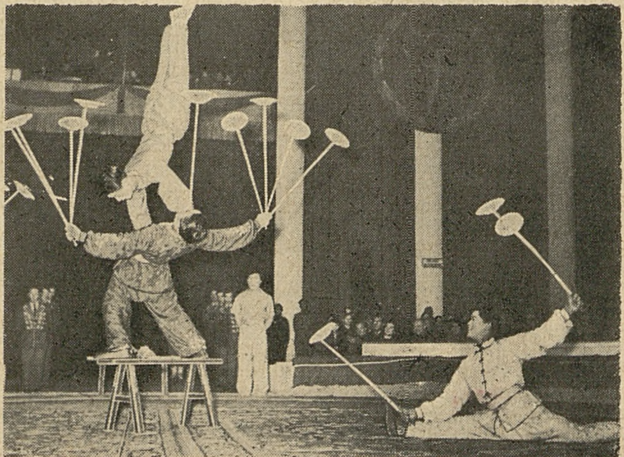
Imitatorzy dźwięków — 2 Sun-Thai

Diavolo — Wang-Kuei-yin

Akrobacje na rowerach
Trupa Hsu-Szao-czang

Wirujące talerze — Ciao-Pin-haj

NIEMIECKA REPUBLIKA DEMOKRATYCZNA
ZESPÓŁ NARODOWY

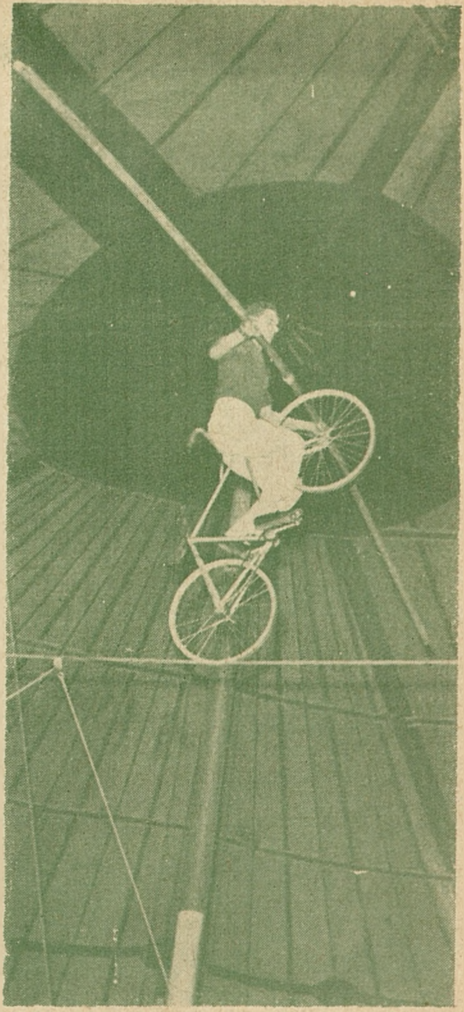
	Parada	— Cały Zespół
1.	Popisy jeździeckie	— Zespół Frankellos
2.	Tresura zwierząt egzotycznych	— Banda Vidane
3.	Błyskawiczny żongler	— Tourani
4.	Akrobacje na perszu	— 3 Anhalts
5.	Pantomimiści	— Piff-Paff-Tonitoff
6.	Ekwilibryści	— 2 Groichers
7.	Tresura szympansów	— Ursula Prey
8.	Akrobacje na wysoko zawieszonym drucie	— 3 Niewars
9.	Wyższa szkoła jazdy	— Rita Schumann
10.	Tresura słoni	— Banda Vidane
11.	Tresura tygrysów	— Jupp Schlonsok
12.	Tresura lwów	— Alfred Kaden
13.	Tresura 18 koni	— Siegfried Gronau
14.	Akrobacje napowietrzne	— 2 de Costa
15.	Klown muzykalny	— Mixo
16.	Balans na ruchomej drabinie	— Marco
17.	Ekscentryczni kaskaderzy	— 2 Hortinis
18.	Wrotki	— Al Pecos

Kierownik Zespołu — Otto Netzker, Ministerstwo Kultury

Kierownik Artystyczny — Karl Osterburg — Dyrektor Steintor Variete Halle

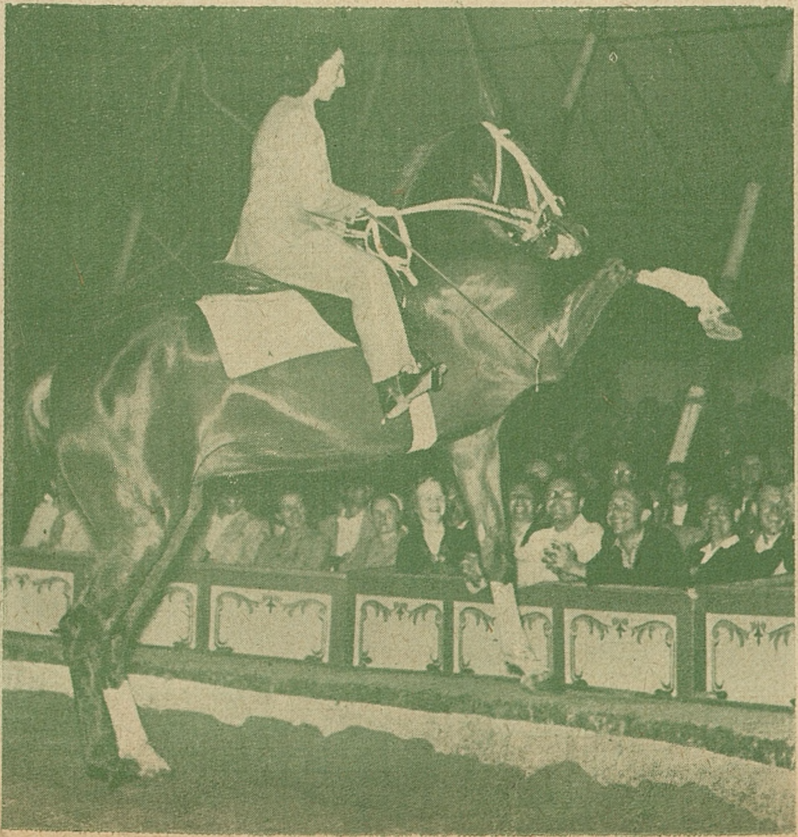
Kierownik Organizacyjny — Helmut Hellas

Członek Jury — Walter Pilz, Zentraler Bühnennachweis

Akrobacje napowietrzne — 3 Niewars

Wyższa szkoła jazdy — R. Schumann

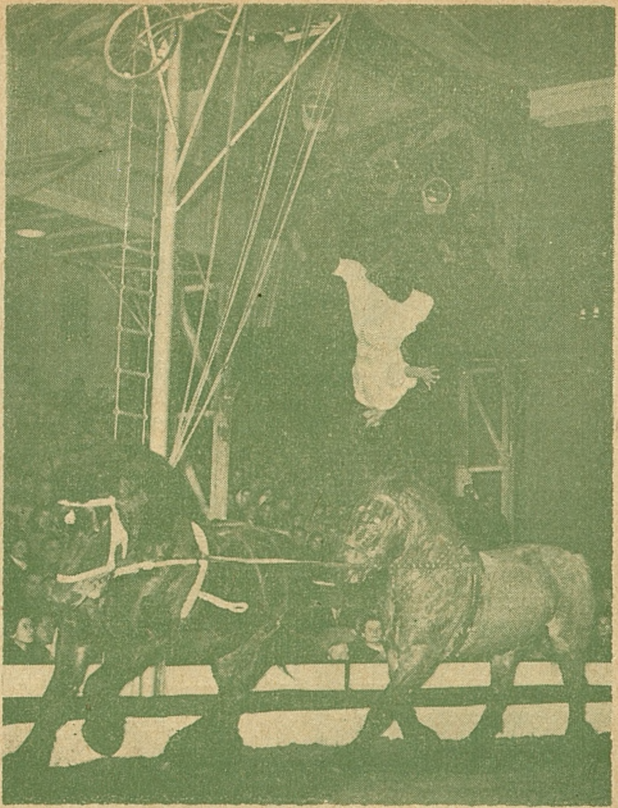

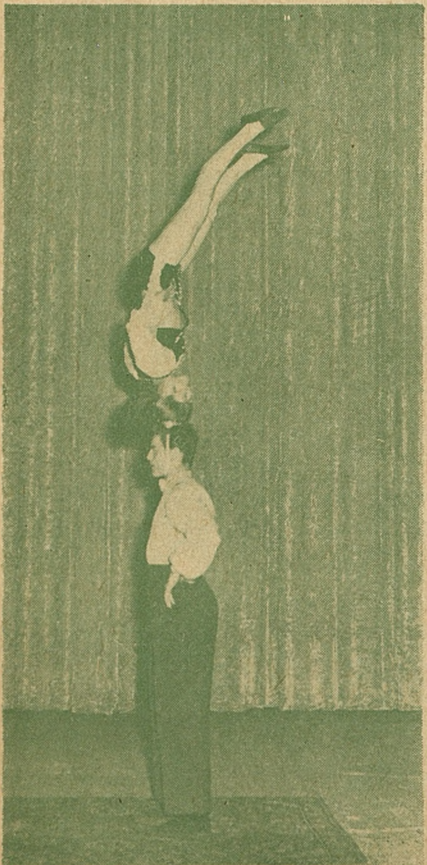
Tresura szympansów — U. Prey

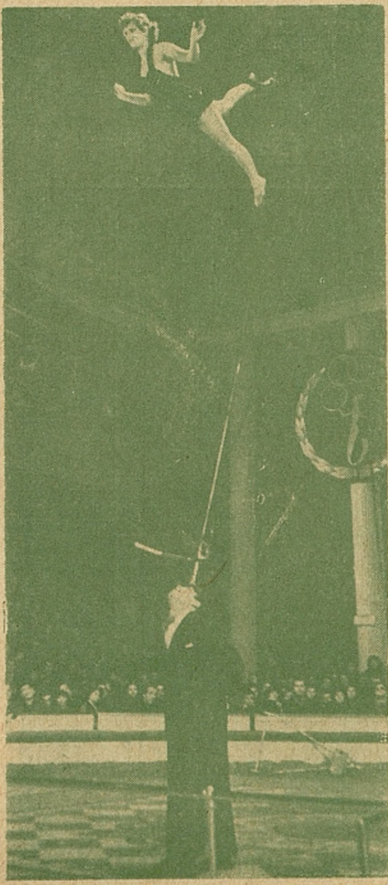
Tresura lwów — A. Kaden

Philip Frank z zespołu Frankellos

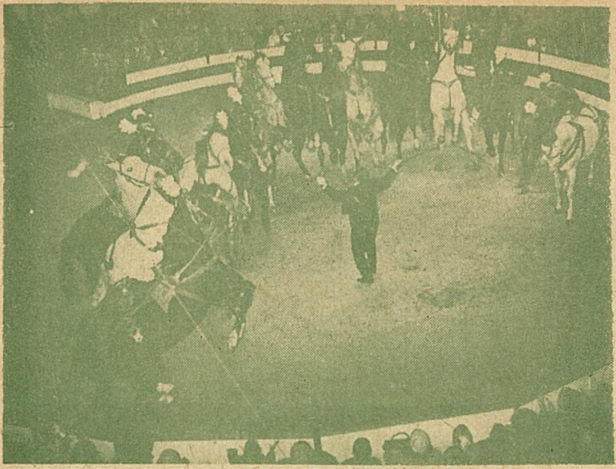
Ekwilibryści — 2 Groichers

Persz — 3 Anhalts

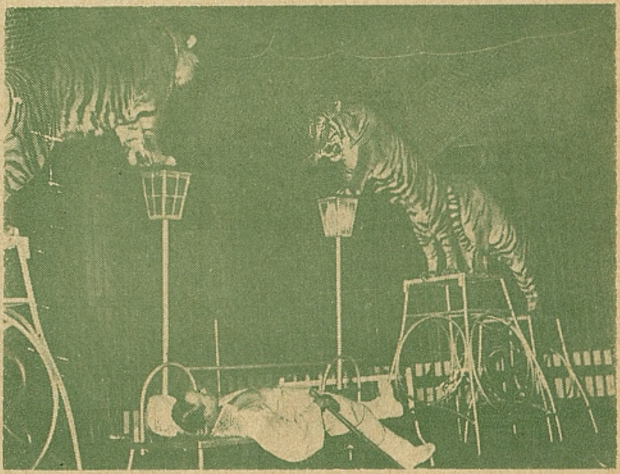

Błyskawiczny żongler — Tourani

Tresura 18 koni — S. Gronau

Błyskawiczni wrotkarze — Al Pecos

Tresura lwów — A. Kaden

Tresura tygrysów — J. Schlonsok

Kaskaderzy — 2 Hortinis

POLSKA
ZESPÓŁ NARODOWY

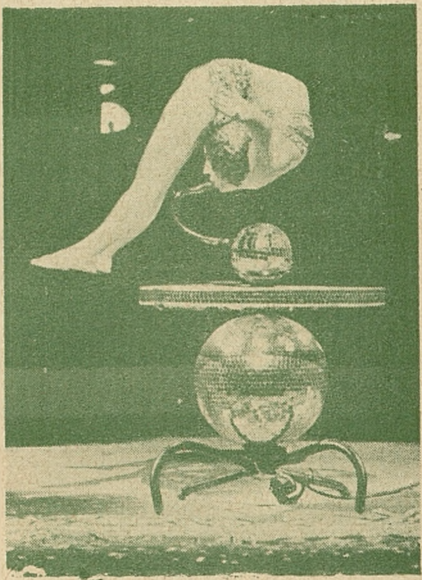
Parada	— Cały Zespół
1. Trapez	— 2 Madejas
2. Wrotki	— 2 Kordium
3. Kauczuk	— Milisówna
4. Błyskawiczny żongler	— Aureli z asystentką
5. Gladiatorzy	— 4 Gedroys
6. Tresura mieszana	— Józef Truszkowski
7. Montaż jeździecki	— zespół J. Piechy
8. Reki	— 4 Barley
9. Popisy na rowerach	— zespół Lados
10. Tresura niedźwiedzi	— Henryk Wawrzyniak
11. Groteska akrobatyczna	— 3 Gedroys
12. Antypody	— 3 Braun
13. Finał	— Cały zespół

Wykonawcy scenek komicznych — Piotr Basta, Jan Gorecki, Henryk Ostrowski, Makar Pietruczyk, Adolf Wronowski, Józef Zembrzycki.

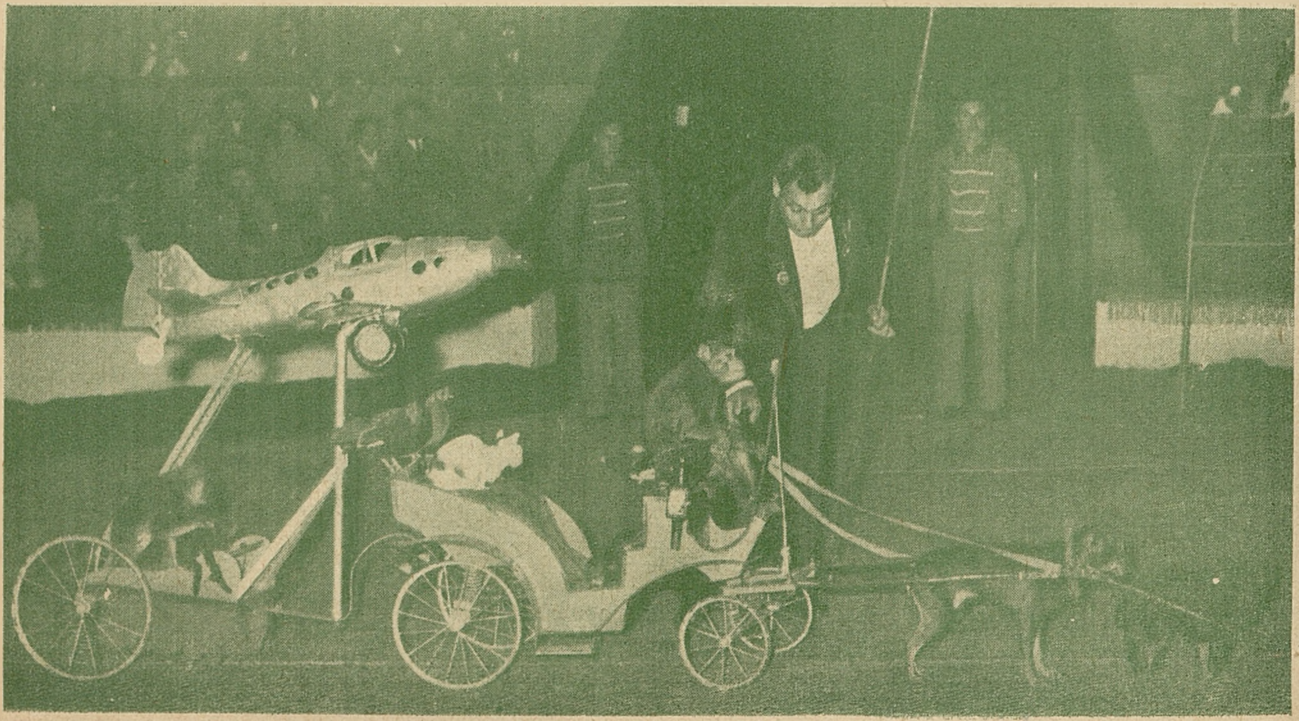
Kierownictwo artystyczne i koncepcja widowiska	— Marian Manc
Kierownictwo literackie	— T. Chrzanowski i Cz. Sojecki
Opracowanie muzyczne	— St. Kapisz, Kleine, Zb. Maciejowski, W. Stryjkowski
Reżyseria	— Cz. Szpakowicz
Kierownik orkiestry	— St. Kapisz
Kierownik areny	— E. Nell-Jędrzejewski
Adaptacja i oprawa plastyczna Hali „Gwardii“	— E. Marszałek

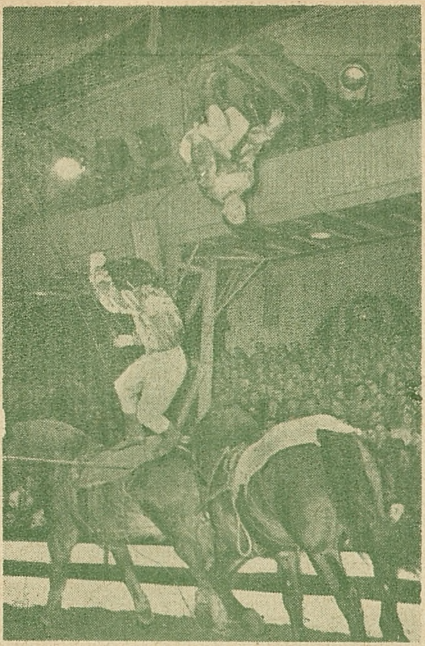
Parada zespołu

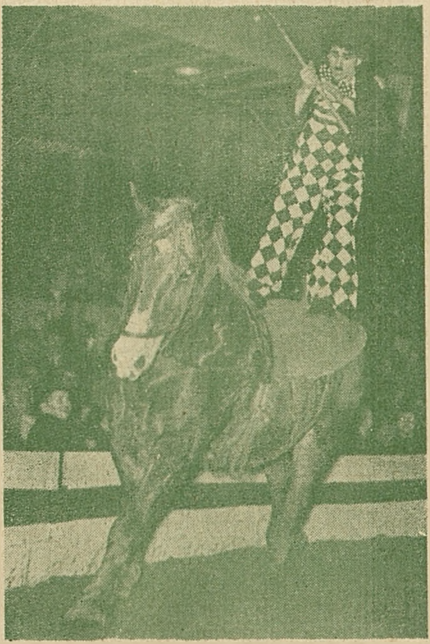

Kauczuk — Milisówna

Tresura mieszana — Truszkowski

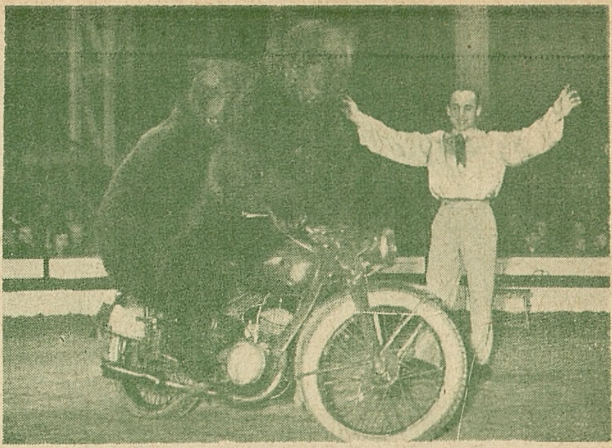

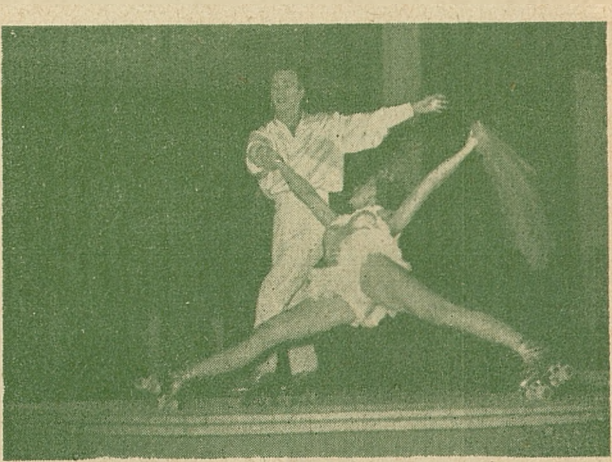
Montaż jeździecki
Zespół J. Piechy

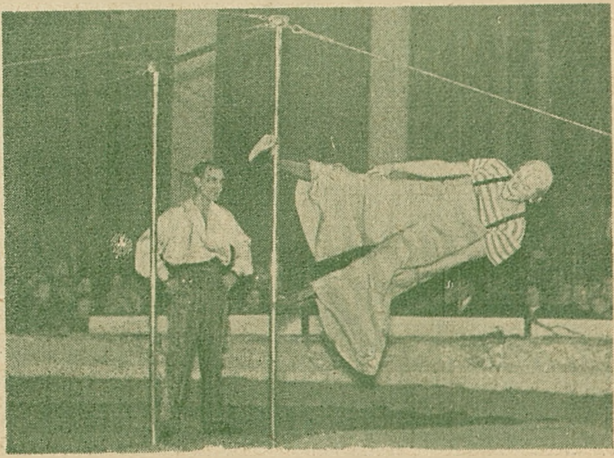
Błyskawiczny żongler — Aureli

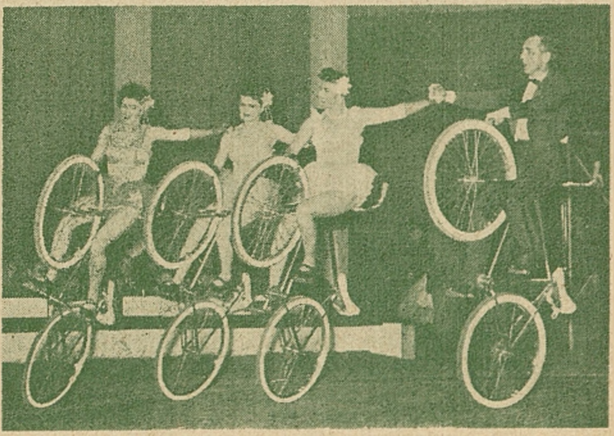
Tresura niedźwiedzi — H. Wawrzyniak

Wrotkarze — Olczakówna i Kordium

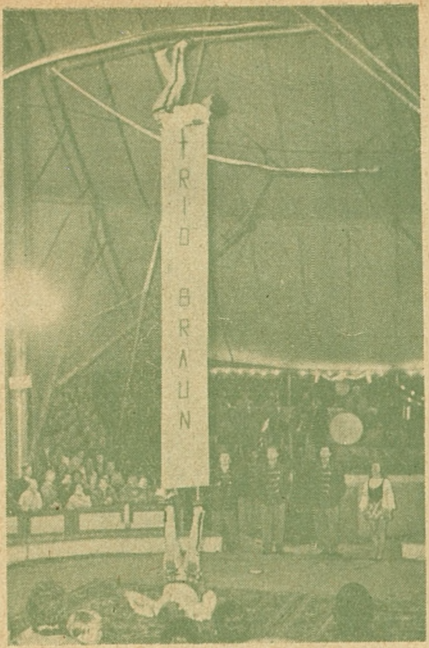
Rekiści — 4 Barley

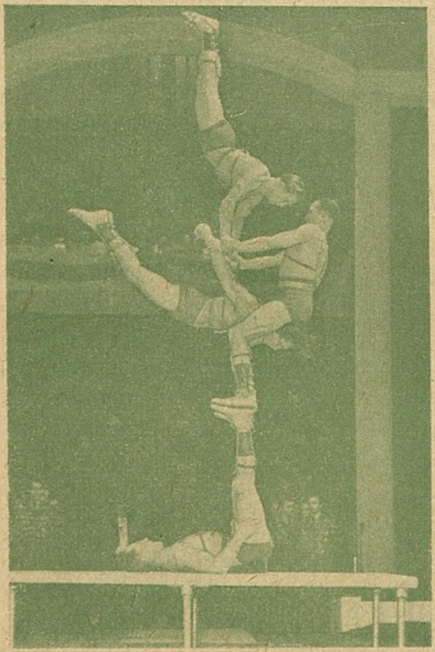
Rowerzyści — Zespół Lados

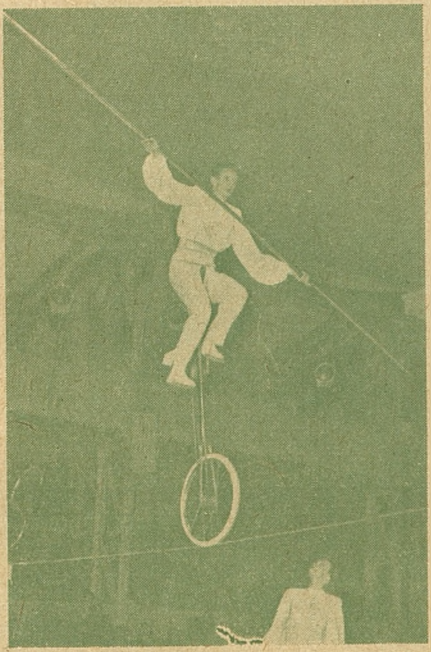
Trapez — 2 Madejas

Antypody — 3 Braun

Gladiatorzy — 4 Gedroys

Popisy na drucie — Skrzypczak

Zespół polskich komików

Po wielkich sukcesach w Brukseli, Paryżu, Londynie, Budapeszcie i w Berlinie — wystąpi tylko kilka dni w Hali „Gwardii" w Warszawie

DNIA
12
13
14
15
16
18
19
20
21
Grudnia
godz.
19

REPREZENTACYJNY

CYRK RADZIECKI

Bilety do nabycia w kasach Orbisu oraz w Hotelu POLONIA pokój 203 codziennie od 10 rano

Parada zespołu

ZWIĄZEK RADZIECKI
ZESPÓŁ NARODOWY

Parada — Cały Zespół

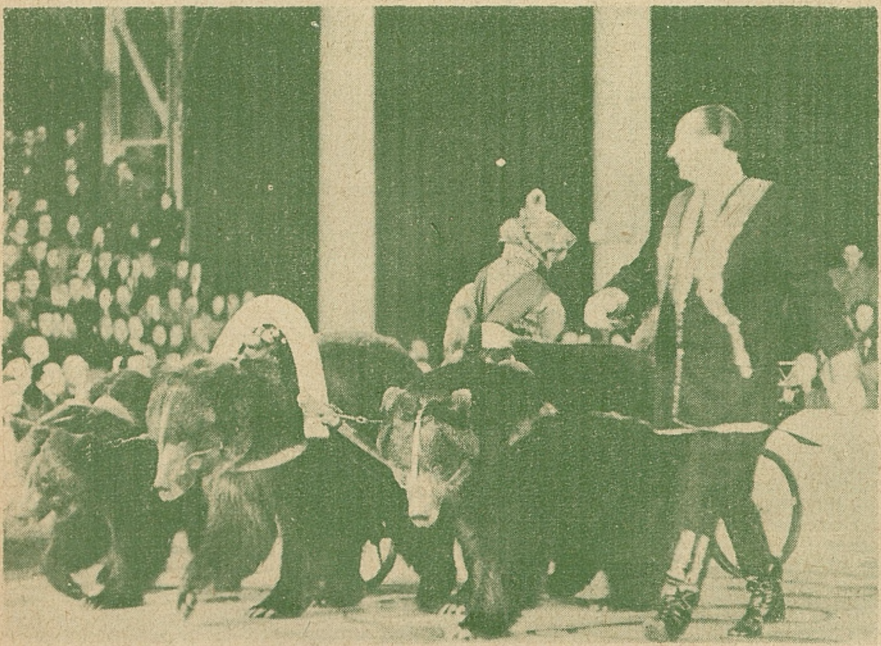
1. Akrobacje napowietrzne na ruchomej rakiecie — Lisin i Sinkowskaja
2. Błyskawiczny żongler — Chromow
3. Ekwilibrysta — Lew Osiński
4. Akrobaci ekscentryczni — 2 Chroszczewskij
5. Popisy plastyczno-akrobat. — 4 Demkinowe
6. Tresura psów — M. Jermakow
7. Ekwilibryści na perszach — 4 Połowniew
8. Ikaryjskie gry — Trupa Plenier
9. Taniec na linie — Nina Łogaczewa
10. Ekscentryk na wolnym drucie — Oleg Popow
11. Reki — Trupa Nikołajewa
12. Tresura niedźwiedzi — Walentin Fiłatow

Komik — Oleg Popow

Kierownik Zespołu — A. Zaicew
Kierownik Artystyczny — A. Arnold
Reżyser — A. Boucher

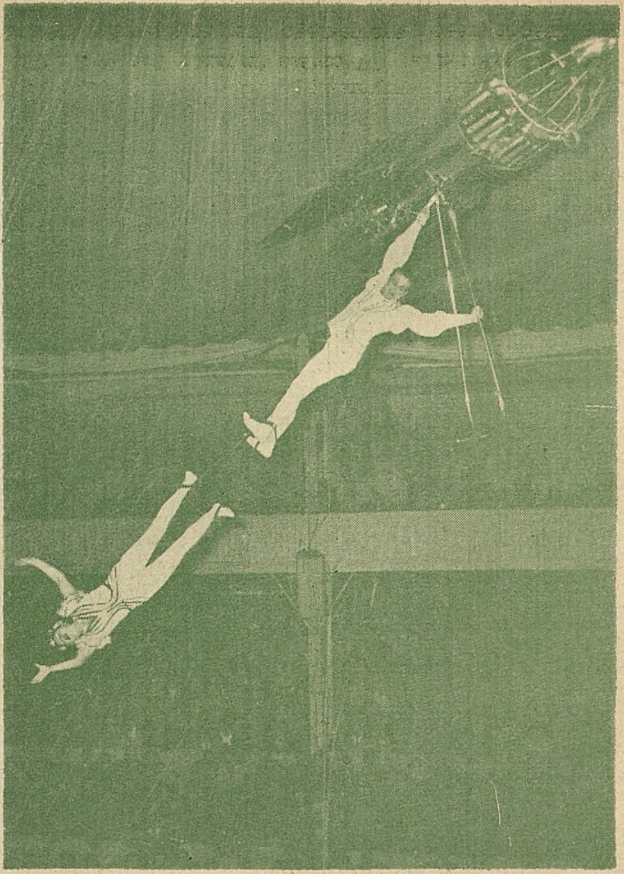

Taniec na linie — N. Łogaczewa

Tresura niedźwiedzi — W. Fiłatow

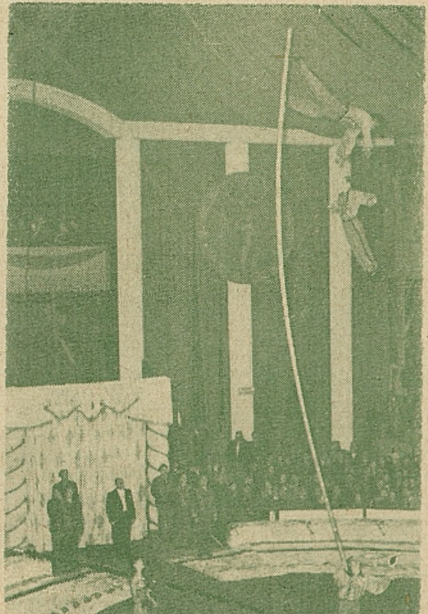
Akrobacje napowietrzne na ruchomej rakiecie
Lisin i Sinkowskaja

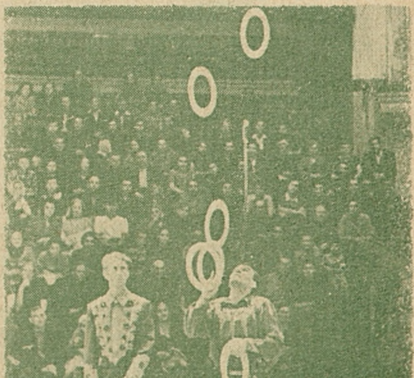
Popisy plastyczno-akrobatyczne
4 Demkinowe

Tresura niedźwiedzi — W. Filatow

Persz — 4 Połowniew

Żongler — I. Chromow

Ekwilibrysta — L. Osiński

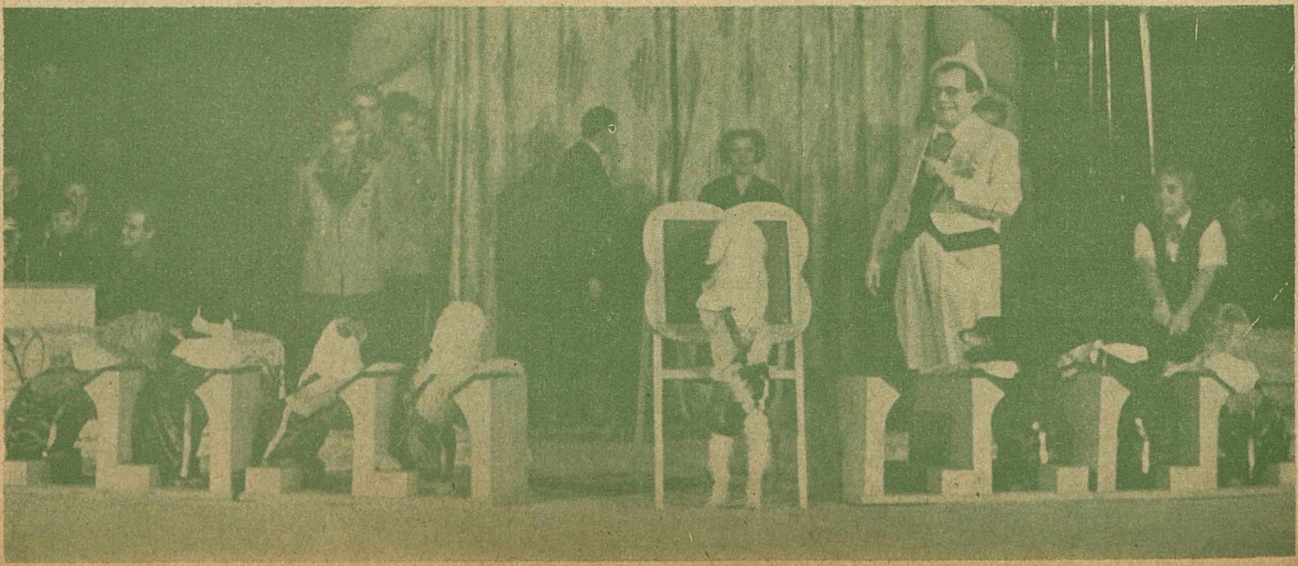

Ikaryjskie gry — Trupa Plinier

Świetny komik
— O. Popow

Tresura psów
M. Jermakow

WTOREK 4 GRUDNIA 1956 R.

godzina 15^{00} i 19^{00}

HALA GWARDII

PROGRAM

MIĘDZYNARODOWY I

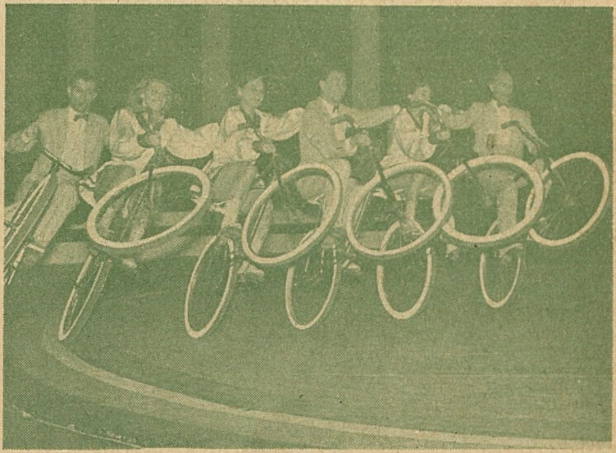
W PROGRAMIE:

potrójny trapez, akrobaci na wałku, zespół rowerowy, taniec akrobatyczny, trampolina, akrobaci górni, tempoakrobatka, żonglerzy na wolnym drucie, pozy plastyczne, wrotki, komicy ekscentryczni

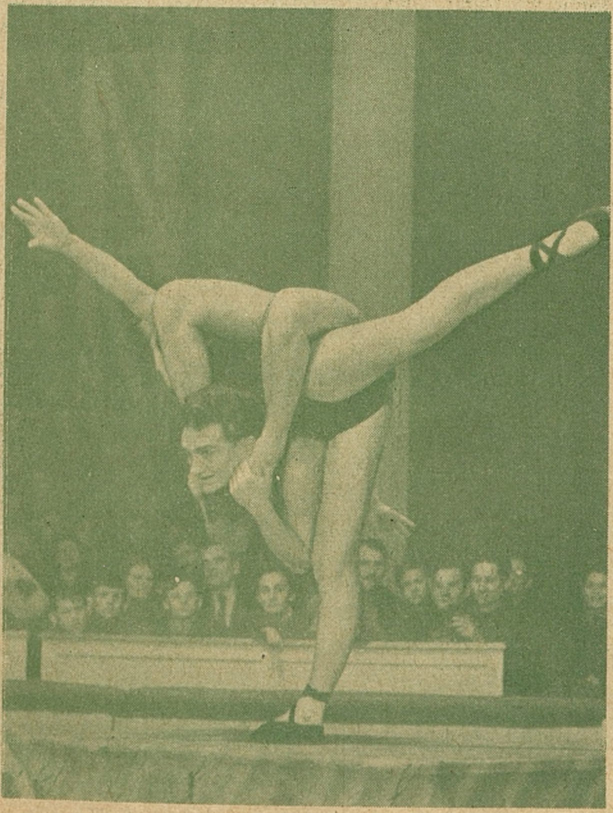
WTOREK 4 GRUDNIA 1956 R.

Zespół programu Międzynarodowego

Rowerzyści — Zespół Królika — Polska

Kauczuk — 2 Mozes — Polska

Akrobaci — 5 Albatros — N R.D.

PROGRAM MIĘDZYNARODOWY I

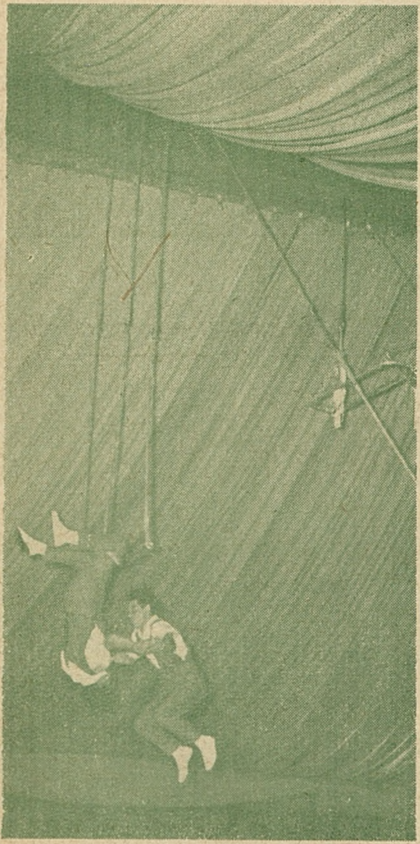
1.	Popisy jeździeckie	— Zespół K. Kołka	— Polska
2.	Podwójny trapez	— 2 Edeni	— Jugosławia
3.	Akrobaci ekscentryczni	— 3 Petrovic	— Jugosławia
4.	Wrotki	— 2 Herszman	— Polska
5.	Żongler na wolnym drucie	— 2 Tolan	— C.S.R.
6.	Ewolucje na perszach	— 3 Harden	— C.S.R.
7.	Akrobatyczno-plastyczny	— 3 Ateno	— N.R.F.
8.	Trampolina	— 3 Lantos	— Węgry
9.	Pozy plastyczne	— 3 Lido	— Polska
10.	Popisy na drucie	— 3 Skrzypczak	— Polska
11.	Kauczuk	— 2 Mozes	— Polska
12.	Trapez	— 2 Stanley	— C.S.R.
13.	Akrobaci	— 5 Albatros	— N.R.D.
14.	Rowery	— 6 Królik	— Polska
	Komicy	— K. Muszyński H Brzostowski	— Polska

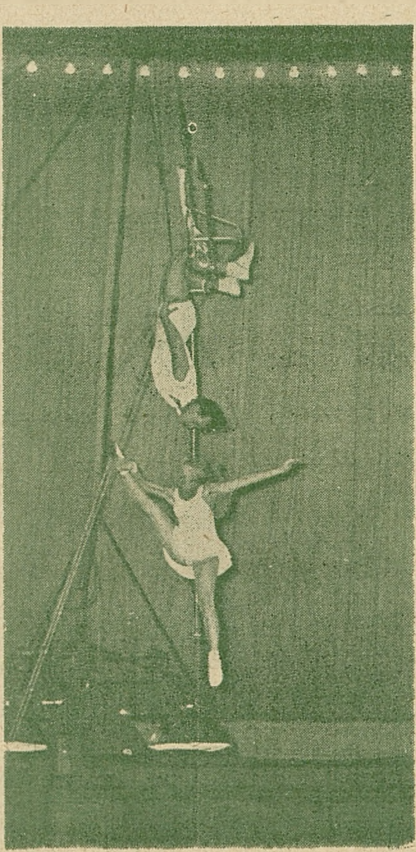
Akrobacja plastyczna 3 Lido — Polska

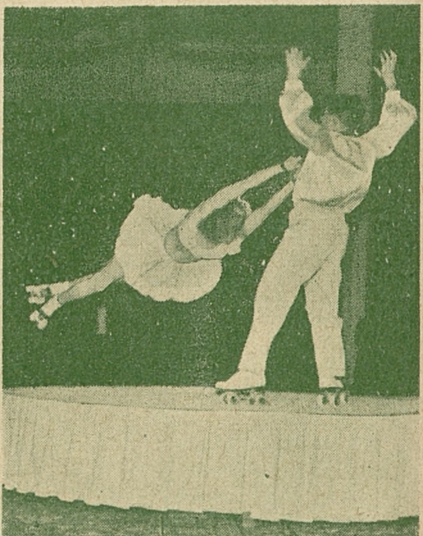
Popisy jeździeckie zespół Kołka — Polska

Podwójny trapez 2 Edeni — Jugosławia

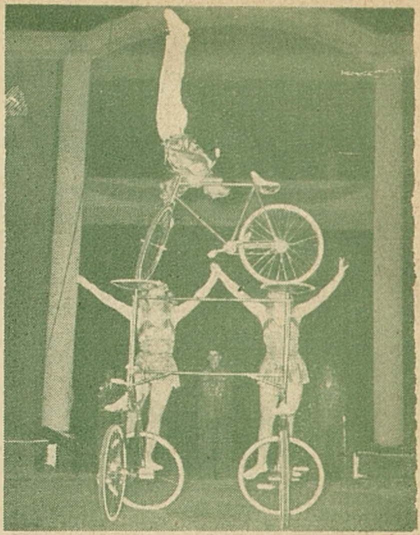
Trapez — 2 Stanley — C.S.R.

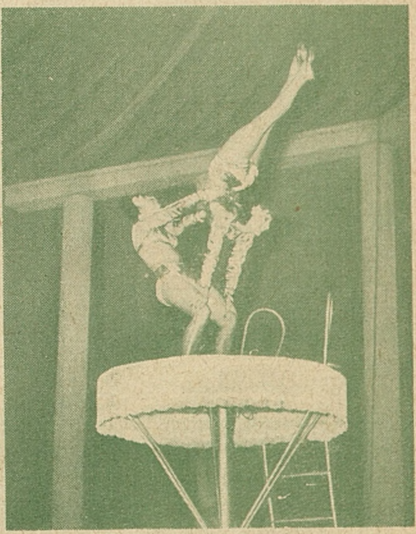
Wrotki — 2 Herszman — Polska

PROGRAM MIĘDZYNARODOWY II

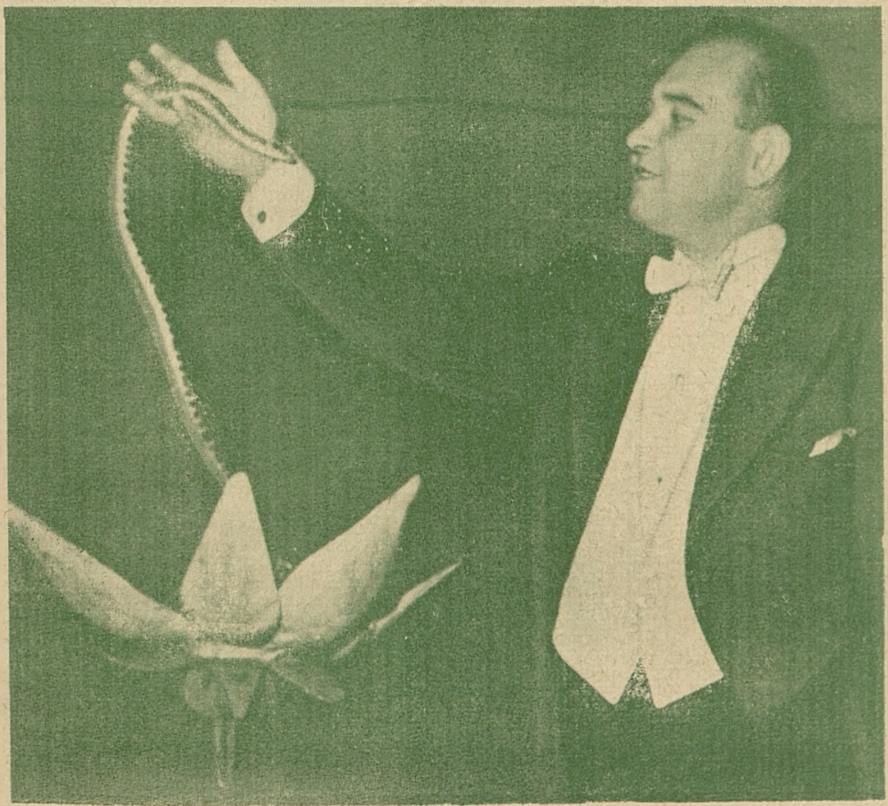
1.	Balans na maszcie	— Żebrowski	— Polska
2.	Tempoakrobatka	— Valerie	— C.S.R.
3.	Salonowi żonglerzy	— 2 Skierka	— Polska
4.	Wrotki	— 4 Mantheys	— N.R.F.
5.	Rowery	— 3 Ricaros	— C.S.R.
6.	Klisznik	— K. Szczepański	— Polska
7.	Groteska akrobatyczna	— 3 Patinas	— C.S.R.
8.	Antypody	— 2 Nowotnych	— Polska
9.	Tresura gołębi	— La Paloma	— Jugosławia
10.	Pozy plastyczne	— Alicja i Ewa	— Polska
11.	Parodia gladiatorów	— Romulus	— C.S.R.
12.	Balans na drucie	— 2 Klein	— N.R.D.
13.	Iluzjoniści	— 2 Królikowskich	— Polska
14.	Akrobacje parterowe	— 2 Arotti	— C.S.R.
15.	Żonglerzy	— 4 Harrys	— Polska
16.	Tresura fok	— K. Zipplies	— Szwecja
	Komicy	— Teney	— Polska
		— Dyś	

Akrobacje na rowerach 3 Ricaros — C.S.R.

Pozy plastyczne Alicja i Ewa — Polska

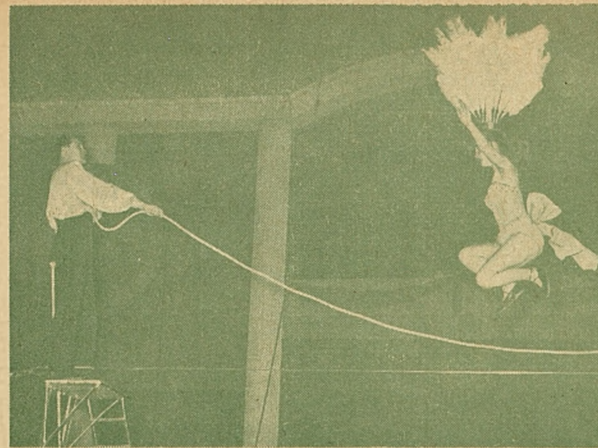

Iluzjonista — Królikowski — Polska

Żonglerzy — 4 Rarris — Polska

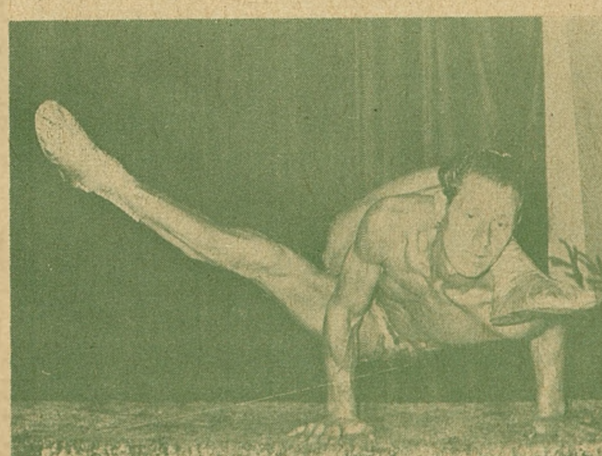
Balans na drucie — 2 Klein — N.R.D.

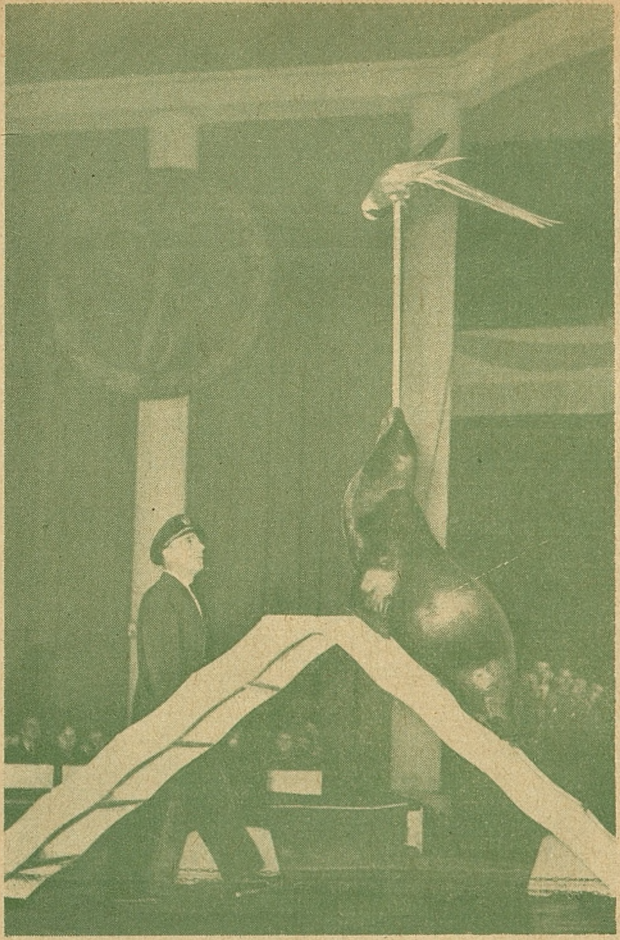
Wrotkarze — 4 Matheys — N.R F.

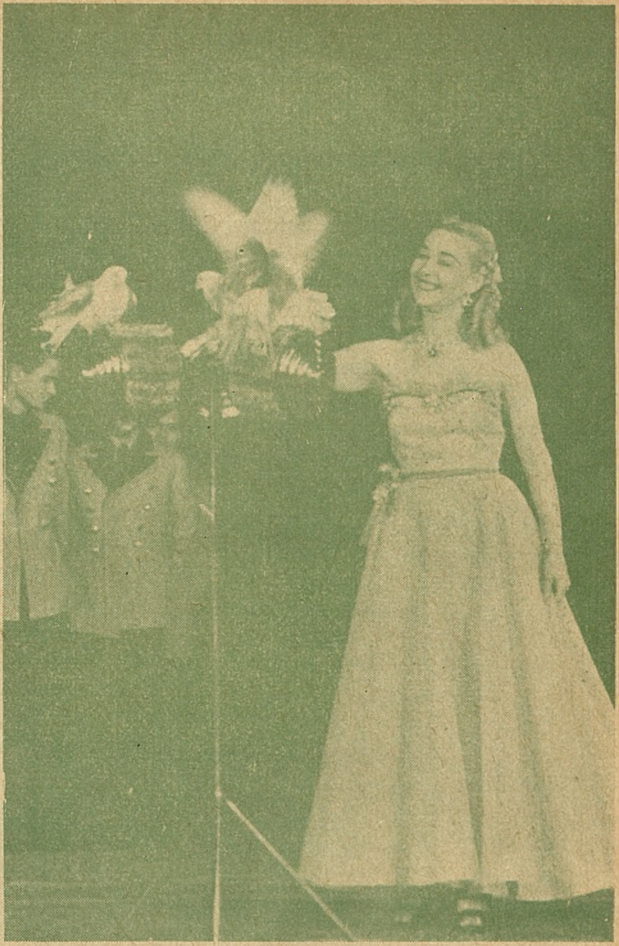
Grotcska akrobatyczna — 3 Patinas — C.S.R.

Klisznik — K. Szczepański — Polska

Tresura fok — K. Zipplies — Szwecja

Tresura gołębi — La Paloma — Jugosławia

WĘGRY
ZESPÓŁ NARODOWY

	Parada	— Cały Zespół
1.	Akrobaci	— 3 Varadi
2.	Tresura psów	— Iby
3.	Numer siłowy	— K. Siuhacz
4.	Ekwilibryści na perszu	— 2 Miko
5.	Muzykalny	— 2 Szeregely
6.	Kopftrapez	— 2 Simon
7.	Popisy jeździeckie	— 6 Picard
8.	Tresura lwów	— Gabor Szegedi
9.	Ewolucje napowietrzne	— 2 Karsei
10.	Ekwilibrystyka	— 2 Carlos
11.	Klowni muzykalni	— Barabas
12.	Żonglerzy	— 4 Ivan
13.	Dżokeje	— 8 Picard
14.	Komicy	— Karoly Donnert
	Kierownik Zespołu	— Nandor Barton

Salonowi żonglerzy — 2 Skierka — Polska

SKŁAD MIĘDZYNARODOWEGO JURY
I MIĘDZYNARODOWEGO FESTIWALU SZTUKI CYRKOWEJ w WARSZAWIE 1 – 16. XII. 1956 r.

Przewodniczący Jury	Edward Manc (Polska)
Z-ca Przewodn. Jury	Eugeniusz Kuźniecow (Z.S.R.R.)
Sekretarz Jury	Walter Pilz (N.R.D.)
Członkowie Jury	Borys Milec (C.S.R.)
	Chang-Phei (Chiny)
	Iwanow Dobricz (Bułgaria)
Konsultanci Jury:	O. Keiser (Č.S.R.)
	H. Hellas (N.R.D.)
	B. Staniewski (Polska)
	K. Trojanowski (Polska)

Siedzą od lewej: E. Kuzniecow — Z-ca Przewodniczącego Jury (ZSRR), tłumacz, J. Dobricz — członek Jury (Bułgaria), E. Manc — Przewodniczący Jury (Polska), tłumaczka, Chang-Phei — członek Jury (Chiny), W. Pilz — sekretarz Jury (NRD), B. Milec — członek Jury (ČSR).

Komunikat końcowy Międzynarodowego Jury Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Cyrkowej w Warszawie

Na odbytej w Warszawie w czerwcu 1956 r. konferencji, w której brali udział przedstawiciele sztuki cyrkowej Bułgarii, CSR, NRD, Rumunii, Węgier, ZSRR i Polski uchwalono, że w dniach 1 — 16 grudnia 1956 r. ma się odbyć w Warszawie I Międzynarodowy Festiwal Sztuki Cyrkowej. W wyniku dalszych prac tej konferencji ustalono regulamin I Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Cyrkowej, oraz zasady pracy Międzynarodowego Jury.

Międzynarodowe Jury jest zdania, że sztuki cyrkowej nie można wyeliminować z całokształtu życia kulturalnego, bowiem jest ona równorzędną z innymi rodzajami sztuki. Sztuka cyrkowa spełnia obok wszystkich innych dziedzin sztuki ważne zadania kulturalno-wychowawcze, oddziaływując na szeroki krąg odbiorców. Wychodząc z tego założenia, należy z całą bezwzględnością wykluczać z programów cyrkowych kicz, dyletantyzm, tanią sensację i różne, przeżyte formy zniekształcające właściwą treść cyrku. Tym stanowiskiem kierowało się też Międzynarodowe Jury Festiwalu przy ocenie poszczególnych numerów, oraz programów narodowych.

W czasie trwania Festiwalu Warszawskiego Jury stwierdziło, że dużo

pokazów pod względem formy i treści artystycznej nie zawsze ze sobą harmonizowało. Przede wszystkim dało się zauważyć pewne zacofanie przy stosowaniu rekwizytów i kostiumów, oraz ilustracji muzycznej w niektórych numerach. Te artystyczne i techniczne elementy wymagają bezwarunkowej modernizacji, tak aby każda produkcja cyrkowa zyskała jak najlepszą oprawę. Ulepszenia te nie mogą odwracać uwagi publiczności od samego wyczynu artystycznego, winny go jednak podkreślać. Przy ocenie całości widowisk festiwalowych dał się zauważyć szczególnie, tak w niektórych numerach indywidualnych jak i w poszczególnych programach narodowych, brak właściwej reżyserii produkcji. Jest rzeczą zrozumiałą, że Międzynarodowe Jury oceniając widowiska festiwalowe brało pod uwagę powyższe czynniki, nie zapominając jednak o trudnościach technicznych, jakie wytwarzały się niejednokrotnie przy przeprowadzaniu programu.

I Międzynarodowy Festiwal Sztuki Cyrkowej w Warszawie był swego rodzaju pierwszą „ogniową próbą" sprężystości organizacyjnej i technicznej, oraz stworzył pole doświadczalne dla prac Międzynarodowego Jury. Grupa państw biorących udział w tym Festiwalu zapoczątkowała pierwszy w historii cyrku tego rodzaju turniej.

Jury oceniło w czasie Festiwalu widowiska cyrków Bułgarii, Chin, Czechosłowacji, NRD, Polski, Węgier i Związku Radzieckiego, oraz dwa programy międzynarodowe, w których brali udział m. in. artyści Szwecji, Jugosławii, Niemieckiej Republiki Federalnej.

I Międzynarodowy Festiwal w Warszawie wysunął na czoło artystów Związku Radzieckiego, którego program zdobył pierwsze miejsce. Większość numerów w programie radzieckim była postawiona na niezwykle wysokim poziomie artystycznym, jak np.: Łogaczowa — taniec na drucie, Osiński — ekwilibrysta, Fiłatow — tresura niedźwiedzi, Oleg Popow — uniwersalny komik. Program był wzorowo zestawiony jeżeli chodzi o kolejność numerów i stanowił estetyczną kompozycję widowiskową.

Rozpoczęcie programu było efektowne pod względem wejścia grupowego artystów i natychmiastowego przystąpienia do popisów w numerze napowietrznym z torpedą. W programie nie było luk. Przejścia z jednego do drugiego numeru wypełniał komik Popow przy pomocy świetnie zorganizowanego personelu technicznego. Numery nie były przeciągane. Podkreślić należy występ żonglera Chromowa, który cały czas utrzymywał tempo w numerze — a rekwizyty były mu podawane w trakcie pracy. Należy również podkreślić zgranie pracowników technicznych z artystami, którzy w niektórych przypadkach spełniali rolę statystów. Artystka Łogaczowa jest wyszkoloną tancerką i jej wielki sukces świadczy o tym, jak potrzebne są podstawy baletowe w numerze tego typu, który zaprezentowała Łogaczowa, stanowiąc przykład dla wszystkich tego rodzaju numerów.

Przykładem tempa w programie jest numer Fiłatowa z niedźwiedziami. Numer wypełniający całkowicie II-gą część widowiska, trzymał widza w ciągłym, niesłabnącym napięciu.

W programie radzieckim widać było pewną rękę fachowego reżysera, tak w całości widowiska jak i w indywidualnych popisach. Strona muzyczna dobrze opracowana i przyczynia się do lepszego wykonywania numerów. Stąd wniosek, że dobre widowisko cyrkowe jest rezultatem harmonijnej współpracy reżysera z kompozytorem, plastykiem i choreografem.

Do uzyskania II miejsca przez cyrk NRD przyczyniło się głównie to, że cały układ programu wychodził z dobrych założeń tradycji cyrku klasycznego i zawierał urozmaicające program elementy widowiskowe, oparte w większości o różnego rodzaju tresurę zwierząt, jak lwy, tygrysy, wielbłądy, słonie, małpy itd. Godna uwagi w cyrku NRD jest konstrukcja programu, w którym przy ogromnej ilości rekwizytów utrzymano należyte tempo, mimo nienormalnych warunków technicznych. Na szczegółowe wyróżnienie w tym programie zasługuje praca Alfreda Kadena z tresurą lwów i jego przyjemny stosunek do zwierząt. Również tresura 18 koni prowadzona przez Siegfrieda Gronau zdobyła duże uznanie. Do dobrego pokazu cyrku NRD przyczynili się w dużym stopniu pracownicy techniczni, rekrutujący się w większości z samych artystów.

Cyrk Chiński zajął III miejsce. Jego specjalistyczny, narodowy charakter wyrażony w bardzo estetycznym, niespotykanie barwnym widowisku stanowi klasę dla siebie. Na szczególną uwagę zasługuje fakt oparcia się na tradycjach ludowej sztuki cyrkowej Chin. W programie tym pokazano wiele numerów tego samego działu ekwilibrystyki i żonglerki, podając je jednak w tak różnorodnych formach, że bez przerwy utrzymano widza europejskiego w niesłabnącym napięciu i zainteresowaniu.

Słusznie największy entuzjazm widowni wzbudziły występy Sun-Thaia — imitatora dźwięków i Dzin-szana — ekwilibrysty.

Na podkreślenie zasługuje również doskonałe opracowanie muzyczne widowiska, oraz oryginalna, najlepsza w imprezie festiwalowej parada i finał. Żałujemy, że w cyrku Chińskim nie widzieliśmy zwierząt i numerów górnych.

Zespół Czechosłowacji zajął IV miejsce. Zespół ten zaprezentował bardzo ciekawy skład programu z utrzymaniem należytego tempa i dużej różnorodności numerów. W całości program był dobrze i fachowo wyreżyserowany — specjalnie w finale. Z numerów wybijały się: zespół Medrano w ikaryjskich grach i Dočka Rovano w ewolucjach na trapezie. Z drugiej strony należy stwierdzić, że niektóre numery były za długie i zbyt nużące dla publiczności, co osłabiło tempo całości widowiska, jak np.: clowni, trio Zavata — rowerzyści, trio Knox — ekwilibryści na wałku. Świetna tresura lwów i tygrysów K. Malka niepotrzebnie zawierała w sobie momenty, dostrzegalne i nieprzyjemne dla publiczności, sztucznie wytwarzanej emocji przez niewłaściwe i ostre podejście do zwierząt.

Program czechosłowacki z wyjątkiem numeru Malka nie posiadał charakteru wybitnie cyrkowego, a raczej był programem variete. Pod względem plastycznym widowisko było starannie i estetycznie opracowane. Zasługuje na uwagę również dobre opracowanie muzyczne i orkiestra pod kierunkiem Kamila Hali.

Cyrk Polski podzielił się IV miejscem z Czechosłowacją. Na specjalną uwagę zasługuje fakt wystąpienia polskiego zespołu z widowiskiem o pewnej koncepcji całości, różnorodności układu, oryginalnie pomyślanymi rekwizytami i kostiumami. Oryginalna parada ze wstęp-

nym numerem wrotkarskim, jak również wykorzystanie jako elementu widowiskowego schodów, stanowiło nieprzeciętną kompozycję wizualną. Strona konstrukcyjna programu niestety szwankowała, czego przyczyną było niezgranie personelu technicznego z całością, jak również zbyt długie, rozciągające spektakl repryzy komików. Niedociągnięcia te, niepotrzebnie wprowadzały nastrój nerwowości u niektórych artystów.

Z całego programu na szczególne wyróżnienie zasługują: Marta Milisówna w numerze kauczuk, Henryk Wawrzyniak z tresurą niedźwiedzi, oraz kwartet rekistów Barley.

Zespół Bułgarski zajął V miejsce. Program Cyrku Bułgarskiego zawierał wiele numerów zespołowych, w których można było zobaczyć artystów o wszechstronnych kwalifikacjach, jak np. Trupa Dobricza — reki, szari-vari i „schleuderbrett", z której specjalnie wyróżniał się Doncze Kowaczew. W programie dobry był komik Todor Kozarow, oraz żongler na wolnym drucie Bożiłow, który spotkał się nie tylko z uznaniem Jury, ale również z entuzjastycznym przyjęciem przez publiczność.

Na uwagę zasługuje sprawna obsługa techniczna i dobre opracowanie muzyczne. Ujemną stroną był brak koncepcji całości, zła reżyseria i niestety oprawa plastyczna (rekwizyty nieestetyczne i staromodne), która nie osiągnęła wymaganego poziomu.

Zespół Węgierski zajął VI miejsce. Na tę niską lokatę złożyło się szereg obiektywnych przyczyn, a mianowicie: opóźniony przyjazd do Polski, który spowodował występ zespołu przed Jury we Wrocławiu, a nie jak uprzednio planowano w Warszawie, w nieodpowiednich warunkach technicznych. Ogólny brak możliwości przygotowania programu i przypadkowy dobór numerów.

Na uwagę zasługiwały dwa numery — duet Simon kopftrapez i zespół jeździecki Piccard w oryginalnym układzie numeru.

W I Międzynarodowym Festiwalu Sztuki Cyrkowej w Warszawie wystąpiło łącznie 7 programów narodowych i 2 programy międzynarodowe. Artystom tych zespołów Międzynarodowe Jury przyznało 96 medali złotych, srebrnych i brązowych z odnośnymi dyplomami, a mianowicie:

z 28 złotych medali przyzanno:

10 — ZSRR
4 — Chiny
4 — NRD
4 — Polska
3 — Bułgaria
3 — CSR

z 38 srebrnych medali przyznano:

10 — Polska
8 — NRD
6 — CSR
4 — Chiny
3 — Bułgaria
2 — Węgry
2 — ZSRR
1 — Jugosławia
1 — NRF
1 — Szwecja

z 30 brązowych medali przyznano:

7 — Bułgaria
7 — Polska
6 — CSR
5 — NRD
3 — Chiny
1 — Jugosławia
1 — Węgry

Ponadto Międzynarodowe Jury przyznało poszczególnym artystom różnych krajów 50 dyplomów honorowych i listów pochwalnych.

Kolektywna praca Międzynarodowego Jury nie pozostanie bez wpływu na dalszy rozwój sztuki cyrkowej we wszystkich krajach uczestniczących w I Międzynarodowym Festiwalu Sztuki Cyrkowej w Warszawie.

Kolektywna praca Międzynarodowego Jury nie zostanie bez wpływu na dalszy rozwój sztuki cyrkowej we wszystkich krajach uczestniczących w I Międzynarodowym Festiwalu Sztuki Cyrkowej. W ten sposób I Międzynarodowy Festiwal Sztuki Cyrkowej stanie się szkołą dla wszystkich uczestników występujących czy to na arenie, czy to w sektorze technicznym, czy w aparacie organizacyjnym, czy też dla sędziów Jury.

Celem Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Cyrkowej jest budowanie nowoczesnej sztuki widowiskowej.

Rezolucja

I Międzynarodowy Festiwal Sztuki Cyrkowej odbył się w bardzo trudnych warunkach, nie tylko natury organizacyjnej, lecz również natury ekonomicznej. Sama obecność zainteresowanych osób z krajów kapitalistycznych i współudział przedstawicieli chińskich stanowi wydarzenie nieznane dotychczas w dziejach cyrku.

Nie tylko pokaz osiągnięć, lecz i wspólne doświadczenie we wszystkich dziedzinach organizacyjnych przyniosą wkrótce bogate plony. Kontakty i wzajemne stosunki uległy dalszej poprawie i doprowadziły do całkowitego wzajemnego zrozumienia się.

Pożądanym jest, by w przyszłości obok występów na Festiwalach organizować wspólne dyskusje teoretyczne z dziedziny sztuki cyrkowej w celu wymiany doświadczeń dla podniesienia poziomu przedstawień.

Ponadto należy artystom umożliwić częste wzajemne spotkania i wymianę doświadczeń dla dobra i dalszego pomyślnego rozwoju sztuki cyrkowej.

(—) Przewodniczący Jury
(Polska)

(—) Z-ca Przewodn. Jury
(ZSRR)

(—) Sekretarz Jury
(NRD)

(—) Członkowie Jury:
CSR, Chiny, Bułgaria

Wykaz medalistów

1. Rudolf Dvoràk	„5 Bremlov"	ČSR	złoty medal
2. Doncze Kowaczew	„Trupa Dobricz"	Bułgaria	złoty medal
3. Nedi Tabakowa	„Dinczewy"	Bułgaria	srebrny medal
4. Bożydar Sekielarow	dyrygent	Bułgaria	srebrny medal i dyplom
5. Rudolf Tichy	„3 Harden"	ČSR	srebrny medal
6 Józef Fuksa	reżyser	ČSR	srebrny medal i dyplom
7. Wang-Tien-Hua	reżyser i organizator zespołu	Chiny	srebrny medal i dyplom
8. Karl Osterburg	kier. artyst.	N.R.D.	srebrny medal i dyplom
9. Paul Schäfer	organiz. numerów ze zwierz.	N.R.D.	srebrny medal i dyplom
10. Günter Gerstenberg	kier. techniczny	N.R.D.	srebrny medal i dyplom
11. Helmut Hellas	reżyser	N.R.D.	srebrny medal i dyplom
12. Aureli Syweńki	„Aureli"	Polska	srebrny medal
13. Halina Kołek	„Kołek"	Polska	srebrny medal
14. Bronisław Kochmański	komik	Polska	srebrny medal
15. Józef Piecha	„zesp. Piecha"	Polska	srebrny medal
16. Marian Manc	kier. artystyczny	Polska	srebrny medal i dyplom
17. Edward Marszałek	kier. plastyczny	Polska	srebrny medal i dyplom
18. Dodiuk Isaj	dyrygent	ZSRR	srebrny medal i dyplom
19. Aleks. Boucher	reżyser	ZSRR	srebrny medal i dyplom
20. Arnold Arnold	kier. artystyczny	ZSRR	srebrny medal i dyplom
21. Christo Minczew	„Minczew"	Bułgaria	brązowy medal
22. Nikoła Bojczanow	„Bojczanow"	Bułgaria	brązowy medal
23. Kamil Hala	dyrygent	C.S.R.	brązowy medal i dyplom
24. Lola Feistkorn	„5 Albatros"	N.R.D.	brązowy medal
25. Philip Frank	„Frankello"	N.R.D.	brązowy medal
26. Hammed ben Mohammed	„Pif-Paf-Tonitoff"	N.R.D.	brązowy medal
27. Edward Gust	„Trupa Harris"	Polska	brązowy medal
28. Stanisław Kapisz	dyrygent	Polska	brązowy medal i dyplom
29. Angel Budewski	kier. artystyczny	Bułgaria	dyplom
30. Zespół techniczny Cyrku Radzieckiego			
31 Jan Berousek	organizator „Medrano"	ČSR	list pochwalny
32. Orkiestra Cyrku Czechosłowackiego			list pochwalny

Dzieci:

1. Tiemienuszka Bojczanowa		Bułgaria	prezent i pismo
2. Jo-Hai-Ju		Chiny	prezent i pismo
3. Bohumil Berousek		ČSR	dyplom i prezent
4. Marie Borouskova		ČSR	dyplom i prezent

(—) Przewodniczący Jury (Polska) (—) Sekretarz Jury (NRD)

(—) Z-ca Przewodn. Jury (ZSRR) (—) Członkowie Jury (CSR, Chiny, Bułgaria)

Wykaz zespołów (numerów cyrkowych) nagrodzonych medalami przez Międzynarodowe Jury I Miedzynarodowego Festiwalu Sztuki Cyrkowej w Warszawie

1.	Bożiłowie	żongler na wolnym drucie	Bułgaria	złoty medal
2.	Ciao-Pin-Haj	wirujące talerze	Chiny	złoty medal
3.	Dżin-Szan	ekwilibr. na ławkach	Chiny	złoty medal
4.	Meng-Ci-yin	akrobacje na stojącym maszcie	Chiny	złoty medal
5.	Sun-Thai	imitatorzy dźwięków	Chiny	złoty medal
6.	6 Medrano	ikaryjskie gry	C.S.R.	złoty medal
7.	Dočka Rovano	trapez	C.S.R.	złoty medal
8.	Tourani	żongler	N.R.D.	złoty medal
9.	Alfred Kaden	tresura lwów	N.R.D.	złoty medal
10.	Siegfried Gronau	tresura 18 koni	N.R.D.	złoty medal
11.	Marco	ekwilibrysta na drabinie	N.R.D.	złoty medal
12.	4 Barley	reki	Polska	złoty medal
13.	2 Mozes	pozy plastyczne	Polska	złoty medal
14.	Marta Milicz	kauczuk	Polska	złoty medal
15.	H. Wawrzyniak	tresura niedźwiedzi	Polska	złoty medal
16.	Iwan Chromow	błyskawiczny żongler	ZSRR	złoty medal
17.	Leon Osiński	ekwilibrysta	ZSRR	złoty medal
18.	Nina Łogaczowa	taniec na linie	ZSRR	złoty medal
19.	Oleg Popow	ekwilibr. na wolnej linie i komik	ZSRR	złoty medal
20.	Jury Połowniew	persze	ZSRR	złoty medal
21.	Wiktor Pliener	ikaryjskie gry	ZSRR	złoty medal
22.	Michaił Nikołajew	reki	ZSRR	złoty medal
23.	Diomkina	akrob.-plast.	ZSRR	złoty medal
24.	Walentin Fiłatow	tresura niedźwiedzi	ZSRR	złoty medal
25.	Trupa Dobricz	reki	Bułgaria	srebrny medal
26.	Mister Senko	iluzjonista	Bułgaria	srebrny medal
27.	Wang-Kuei-yin	diavolo	Chiny	srebrny medal
28.	Czan-Min	popisy na drucie	Chiny	srebrny medal
29.	Dzin-Szan	komik	Chiny	srebrny medal
30.	Hsu-Szao-czang	rowery	Chiny	srebrny medal
31.	5 Bremlov	żonglerzy	C.S.R.	srebrny medal
32.	2 Valotto	muzykalni klowni	C.S.R.	srebrny medal
33.	Arotti	akrobaci parterowi	C.S.R.	srebrny medal
34.	Krystof Málek	tres. tygrysów i lwów	C.S.R.	srebrny medal
35.	Venci-Viky	ekscentr. akrobaci muzykalni	C.S.R.	srebrny medal
36.	2 Edeni	trapez	Jugosławia	srebrny medal
37.	2 Klein	ekwilibr. na drucie	N.R.D.	srebrny medal
38.	Trupa Niewars	ekwilibr. na wysoko rozpiętym drucie	N.R.D.	srebrny medal
39.	de Costa	trapez	N.R.D.	srebrny medal
40.	Die Al Pecos	wrotki	N.R.D.	srebrny medal
41.	Jupp Schlonsok	tres. tygrysów	N.R.D.	srebrny medal
42.	Ursula Prey	tres. szympansów	N.R.D.	srebrny medal
43.	Rita Schumann	wyższa szkoła jazdy	N.R.D.	srebrny medal
44.	2 Hortinis	ekscentr. kaskaderzy	N.R.D.	srebrny medal
45.	4 Mantheys	wrotki	N.R.F.	srebrny medal
46.	2 Skierka	salonowi żonglerzy	Polska	srebrny medal
47.	3 Braun	antypody	Polska	srebrny medal
48.	4 Gedroys	gladiatorzy	Polska	srebrny medal
49.	Zesp. Królika	rowerzyści	Polska	srebrny medal
50.	2 Kordium	wrotki	Polska	srebrny medal
51.	Królikowscy	iluzjoniści	Polska	srebrny medal

52. Karl Zipplies	tresura fok	Szwecja	srebrny medal
53. Simon	trapez	Węgry	srebrny medal
54. 8 Picard	popisy jeździeckie	Węgry	srebrny medal
55. Lisin-Sinkowskaja	akrobacje napowietrzne na ruchomej rakiecie	ZSRR	srebrny medal
56. Jermakow	tresura psów	ZSRR	srebrny medal
57. Dinczewy	ekwilibr. na perszach	Bułgaria	srebrny medal
58. Todor Kozarow	pantomima	Bułgaria	brązowy medal
59. Trupa Dobricz	trampolina	Bułgaria	brązowy medal
60. Petrana	pozy plastyczne	Bułgaria	brązowy medal
61. Peter Parwanow	tresura psów	Bułgaria	brązowy medal
62. Ling-You-Szen	żonglerzy wazonami	Chiny	brązowy medal
63. Czang-Yu-Ho	akrobacje na krzesłach	Chiny	brązowy medal
64. Ciao-Kuei-Siang	kauczuk	Chiny	brązowy medal
65. Dolores	balans na drucie	C.S.R	brązowy medal
66. 3 Gustoni	akrobaci ekscentr.	C.S.R	brązowy medal
67. 3 Patinas	groteska akrobat.	C.S.R	brązowy medal
68. 3 Ricaros	akrobaci na rowerze	C.S.R	brązowy medal
69. 2 Stanley	trapez	C.S.R	brązowy medal
70. 6 Orlando	popisy na trampolinie	CSR	brązowy medal
71. La Paloma	tresura gołębi	Jugosławia	brązowy medal
72. 2 Groichers	ekwilibryści	N. R. D.	brązowy medal
73. 3 Anhalts	akrobacje na perszu	N. R. D.	brązowy medal
74. H. Ostrowski	scenki	Polska	brązowy medal
75. A. Wronowski	komiczne	Polska	brązowy medal
76. K. Szczepański	klisznik	Polska	brązowy medal
77. Alicja i Ewa	pozy plastyczne	Polska	brązowy medal
78. 2 Herszman	wrotki	Polska	brązowy medal
79. Zesp. Piechy	popisy jeździeckie	Polska	brązowy medal
80. 2 Carlos	ekwilibryści	Wegry	brązowy medal

(—) Przewodniczący Jury (Polska) (—) Sekretarz Jury (NRD) (—) Członkowie Jury (CSR, Chiny, Bułgaria)

(—) Z-ca Przewodn. Jury (ZSRR)

PRZEWODNICZĄCY JURY — E. MANC (Din-Don) POLSKA

wręcza złote medale i dyplomy I Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Cyrkowej

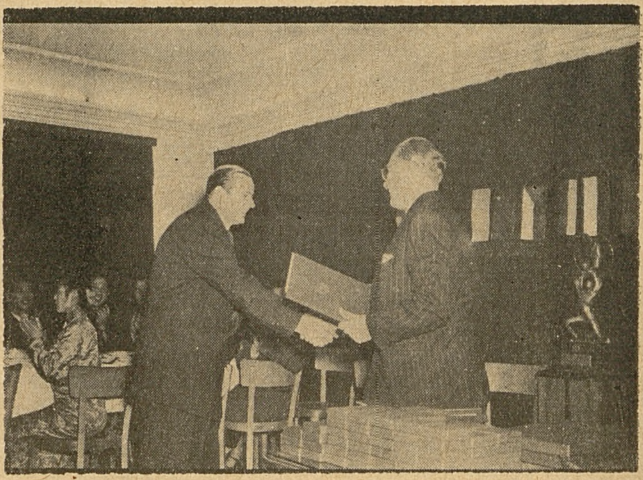
Nina Łogaczowa — Z.S.R.R

H. Wawrzyniak — Polska

Marco — N.R.D

W. Filatow — Z.S.R.R.

Bożiłow — Bulgaria

Dnet Mozes — Polska

Oleg Popow — Z.S.R.R.

KWALIFIKACJA PROGRAMÓW NARODOWYCH

Międzynarodowe Jury I Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Cyrkowej, który odbył się w Warszawie w okresie od 1 do 16 grudnia 1956 r. postanowiło zakwalifikować poszczególne programy narodowe wg następującej kolejności:

Cyrk	Z.S.R.R.	I	miejsce i Puchar Przechodni
„	N.R.D.	II	„
„	Chiński	III	„
„	Č.S.R.	IV	„
„	Polski	IV	„
„	Bułgarski	V	„
„	Węgierski	VI	„

(—) Przewodniczący Jury (Polska)
(—) Z-ca Przewodn. Jury (ZSRR)
(—) Sekretarz Jury (NRD)
(—) Członkowie Jury (ČSR, Chiny, Bułgaria

A. Kaden — N.R.D.

Międzynarodowe Jury I Miedzynarodowego Festiwalu Sztuki Cyrkowej, który odbył się w Warszawie w okresie od dnia 1 do 16 grudnia 1956 r. postanowiło jednogłośnie przyznać tow. DOBRICZOWI INANOWOWI.

Z Ł O T Y   M E D A L

za długoletnią, pełną poświęcenia pracę, oraz zasługi położone dla rozwoju sztuki cyrkowej.

Przewodn. Jury
(Polska)
(—) E. Manc

Z-ca Przew. Jury
(ZSRR)
(—) E. Kuźniecow

Sekretarz Jury
(NRD)
(—) W. Pilz

Podpisy członków Jury:
(—) B. Milec (CSR)
(—) Chang-Phei (Chiny)

Kwartet Barley — Polska

Przewodniczący i członkowie Jury składają gratulację Nestorowi Areny zasłużonemu artyście B.R.L., J. Dobriczowi odznaczonemu złotym medalem.

Przemówienie Dyr. A. Lacha — Przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego — wygłoszone na uroczystości zamknięcia I Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Cyrkowej w Warszawie

Drodzy goście — kochani przyjaciele!

I Międzynarodowy Festiwal Sztuki Cyrkowej — Wielkie Święto Sztuki Cyrkowej dobiega końca.

W ciągu 16 dni przez tę arenę i przez areny w Łodzi, Gdańsku, Katowicach, Poznaniu i Wrocławiu przewinęły się reprezentacyjne zespoły narodowe cyrków Bułgarii, Chin, Czechosłowacji, Niemiec, Polski, Węgier i Związku Radzieckiego, oraz indywidualni artyści przybyli na Festiwal z Czechosłowacji, Jugosławii, Niemiec Zachodnich i Szwecji.

W czasie Festiwalu nastąpiło wzajemne zbliżenie, poznanie się i wymiana doświadczeń artystów cyrkowych wielu krajów Europy. To spotkanie najlepszych artystów cyrkowych przyczyni się niewątpliwie do podniesienia sztuki cyrkowej na wyższy poziom artystyczny i stanowi poważny wkład w dzieło przyjaźni między narodami.

Organizacja Festiwalu — imprezy bez precedensu w dziejach cyrku, wymagała olbrzymiego wysiłku zarówno artystów jak i organizatorów.

W ciągu 16 dni w szlachetnej rywalizacji o palmę pierwszeństwa i zaszczytny tytuł Laureata walczyło 500 artystów cyrkowych, biorąc udział w 140 widowiskach zorganizowanych w 6 miastach Polski.

Jako Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego I Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Cyrkowej — w imieniu Komitetu Organizacyjnego i Zjednoczonych Przedsiębiorstw Rozrywkowych składam najserdeczniejsze podziękowania wszystkim artystom zagranicznym i polskim, kierownictwu zespołów, członkom Międzynarodowego Jury, gospodarzom hal, w których odbywały się imprezy i wszystkim pracownikom zatrudnionym przy organizacji Festiwalu za ich postawę, trud i ofiarną pracę, bez której zorganizowanie tej wielkiej imprezy nie byłoby możliwe.

Równocześnie życzę wszystkim artystom — uczestnikom Festiwalu Warszawskiego, ażeby poprzez wykorzystanie doświadczeń nabytych w czasie Festiwalu jeszcze bardziej podnieśli swój poziom techniczny i artystyczny i aby jak najwięcej spośród nich zostało laureatami i zdobywcami złotych medali w roku przyszłym na II Międzynarodowym Festiwalu Sztuki Cyrkowej w Moskwie.

Fragmenty przemówienia Przewodniczącego Międzynarodowego Jury Edwarda Manca (Din-Dona) — Polska wygłoszonego na końcowym posiedzeniu Jury w dniu 17 grudnia 1956 r.

Mili Goście i Drodzy Towarzysze!

Trwający od dwóch tygodni Wielki Turniej artystów cyrkowych, jakim był I Międzynarodowy Festiwal Sztuki Cyrkowej w Warszawie, został zakończony. Tym samym zakończyliśmy pracę Międzynarodowego Jury, w której Drodzy Towarzysze, oceny Wasze były w większości zgodne, a co najważniejsze nosiły charakter obiektywny.

Do obrad Jury zapraszani byli w charakterze konsultantów wybitni fachowcy w naszej dziedzinie sztuki, jak m. in.: zasłużony artysta ZSRR Włodzimierz Durow, wybitny działacz polskiego ruchu widowiskowego Karol Trojanowski, oraz znany artysta polski i wieloletni dyrektor cyrku Bronisław Staniewski, którego nagły zgon w toku prac Jury wszyscy boleśnie przeżyliśmy.

I Międzynarodowy Festiwal Sztuki Cyrkowej wykazał, że widowisko cyrkowe jest i może być zawsze równorzędne z innymi dziedzinami sztuki, czego najlepszym dowodem była ocena przybyłych na tę wielką imprezę zagranicznych fachowców i dziennikarzy, oraz oklaskującej artystów publiczności, wypełniające po brzegi widownię cyrku.

Większość imprez festiwalowych stała na naprawdę wysokim poziomie artystycznym, co upewnia nas w twierdzeniu, że nie jest źle ze sztuką cyrkową. Dążenia i ambicje poszczególnych artystów dają nam gwarancję, że sztuka cyrkowa będzie się stale rozwijała, podnosząc swój poziom artystyczny i techniczny. W tej dziedzinie można iść naprzód. Można znaleźć nowe drogi. Dokonał tego Cyrk Radziecki, dlatego też całkiem zasłużenie otrzymał Wielką Nagrodę Przechodnią Ministra Kultury i Sztuki PRL.

Żałować należy bardzo, że tak skromnie reprezentowana była nasza sztuka przez Kraje Zachodnie. Wiemy bowiem wszyscy, że i tam sztuka cyrkowa ma duże osiągnięcia, że i tam dokonały się przemiany na lepsze. Żałuję bardzo, że wśród nas w Międzynarodowym Jury nie znalazło się wielu cenionych i wybitnych fachowców z Zachodu. Należy wyrazić nadzieję, że w II Międzynarodowym Festiwalu Sztuki Cyrkowej Kraje te będą liczniej reprezentowane, dając większe możliwości oceny w skali europejskiej, a może i światowej, poziomu sztuki cyrkowej.

Uważam sobie za zaszczyt wyrazić podziękowanie wszystkim członkom Jury i konsultantom, jak również Komitetowi Organizacyjnemu za zgodną, owocną współpracę w przeprowadzaniu naszych ciężkich i odpowiedzialnych zadań.

Kończąc, życzę wszystkim Towarzyszom i Kolegom Artystom, biorącym udział w I Międzynarodowym Festiwalu Sztuki Cyrkowej sukcesów w pracy zawodowej i w życiu osobistym.

Niech żyje i się rozwija Międzynarodowa Sztuka Cyrkowa.

Przemówienie Dyr. Kuźniecowa wygłoszone na końcowym posiedzeniu Jury w Warszawie w dniu 17 grudnia 1956 r.

Szanowny Przewodniczący Jury,
Drodzy Przyjaciele!

Pozwólcie mi dodać kilka słów do końcowego przemówienia Przewodniczącego Jury. Polscy towarzysze wykazali doskonałą, powiedziałbym, śmiałą inicjatywę w pracy organizacyjnej I Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Cyrkowej. Muszę stwierdzić, że kiedy spotkaliśmy się w Warszawie w końcu czerwca br. na Konferencji Organizacyjnej, na której z inicjatywy Polskiego Komitetu Organizacyjnego uchwalone zostało zorganizowanie I Międzynarodowego Festiwalu w Warszawie — mnie osobiście wiele spraw niejasno się przedstawiało. Powiem więcej — pragnąc ze wszech miar współdziałać z organizatorami Festiwalu mglisto przedstawiałem sobie jego realny obraz. Na dzisiejszym, końcowym posiedzeniu Jury z radością mogę podkreślić, że inicjatywa naszych polskich przyjaciół wspaniale została przez nich zrealizowana.

Jako historyk, teoretyk i praktyk radzieckiego cyrku, związany z nim przez przeszło 30 lat — z przekonaniem i z pewnością notuję, wielkie, twórcze znaczenie Festiwalu. Niewątpliwym jest fakt, że sprzyjał on naszemu zbliżeniu, naszemu wzajemnemu poznaniu się, oraz wymianie twórczych doświadczeń. Niewątpliwie Festiwal będzie nadal wpływał na podniesienię kultury sztuki cyrkowej naszych krajów, na szczęśliwe wejście jej na szeroką, międzynarodową arenę. To postępowe znaczenie Festiwalu jest bezsporne, nieodwołalne i okupuje ono pewne błędy, które mogły mieć miejsce w pracy naszej Jury.

Powinienem jeszcze dodać, że nasi polscy przyjaciele doskonale zorganizowali i przeprowadzili Festiwal w wielce trudnych warunkach z uwagi na okres zimowy.

Bardzo Wam dziękuję, polscy przyjaciele. Byliście nie tylko gościnni bardzo, ale wykazaliście wzór taktu politycznego, który my wszyscy wysoko cenimy i o którym nigdy nie zapomnimy. Serdecznie Wam dziękuję w imieniu radzieckiej delegacji i artystów radzieckiego cyrku.

Eugeniusz Kuźniecow
Zasłużony działacz sztuki cyrkowej

Działacze cyrkowi z zagranicy zaproszeni na I Międzynarodowy Festiwal Sztuki Cyrkowej w Warszawie

BELGIA

Andre Samain	Liege

BUŁGARIA

Dyr. Budiew	Min. Kultury — Sofia
„ Michow	„ „
„ Diemirow	„ „
„ Rusew	„ „

Č.S.R.

Dr. Miroslaw Zitko	Dyr. HAU — Praha
Jaroslav Pechar	Min. Kultury — Praha
Rudolf Tichy	„ „
Maria Jerabkova	„ „
Frantisek Valis	„ „
Rudolf Sieger	Čsl. Cirkusy, Variete a Lunaparky — Praha
Vaclav Havelka	Čsl. Cirkusy, Variete a Lunaparky — Praha
Boris Milec	HAU

JUGOSŁAWIA

M. Kovacevic	Min. Kultury — Belgrad

N.R.D.

Red. Maja Lopatta	Red. Artistik — Berlin
Otto Netzker	Min. Kultury — Berlin
Dyr. Kurt Grösch	Koncert u. Gastspieldirektion — Berlin
„ Helmut Kaltofen	Koncert u. Gastspieldirektion — Berlin
„ Erich Friedrichs	Bühnennachweis — Berlin
„ Karl Langenfeld	Cirkus AEROS — Lipsk
„ Harry Michel	Cirkus BARLAY — Berlin
„ Paul Schäffer	Cirkus BUSCH — Berlin
„ Alfred Löwenberg	Zwickau Variete
„ Otto Moländer	Artistenschule — Berlin
Harry Neuman	Związek Artystów
Horst Zinke	Magdeburg

N.R.F.

Bruno Krüger	Berlin
Otto Schneider	Agentur Wetzlar Garbenheim

SZWECJA

Dyr. Trolle Rhodin	ZOO-CIRKUS — Malmö

WĘGRY

Dyr. Nandor Barton	Cirkusz Vallalat — Budapest

Z.S.R.R.

Dyr. F. Bardian	Goscyrk — Moskwa
Włodzimierz Durow	„ „
Eugeniusz Kuźniecow	„ „

CHINY

Chang-Fei	Cyrk Chiński
Pan Kuang-Czan	„
Czan Kei-Czujan	„
Czan Sia-min	„

PRASA ZAGRANICZNA O FESTIWALU

KORESPONDENCJA ZAGRANICZNA

Telegram nadesłany przez Dyr. Trolle Rhodina z podziękowaniami za przyjęcia w czasie Festiwalu i z życzeniami dalszego rozwoju sztuki cyrkowej.

Malmö, 16 grudnia 1956

CYRKFESTIVAL HOTEL POLONIA
WARSZAWA

In Dankbarkeit für Ihre grosse Gastfreundschaft und der überaus herzliche Empfang bei meinen Besuch in Warszawa bringe ich meinen besten Glückwünsche für dieser ausserordentlich gut organisierter Zirkusfestival stop Ich bin überzeugt dass dieser Festival für die Zukunft unsere internationale Zirkuskunst und Artistik überaus grosse Vorteile haben wird stop Mit recht herzliche Grüsse — *Trolle Rhodin.*

List Wielkiego Artysty p. GROCKA nadesłany do Ambasady Polskiej w Szwajcarii z pozdrowieniami dla uczestników i organizatorów I Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Cyrkowej w Warszawie.

Adrien Wettach — Grock *Oneglia 21 novembre 1956*
Villa Bianca Oneglia (Italie)

LÉGATION DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE
à Berne

Messieurs,

Bien reçu Votre honorée du 16 cour. avec l'invitation du Comité d'organisation du ler Festival International de l'Art du CIRQE de Varsovie. J'ai le regret de vous répondre que je remercie le Comité de l'honneur qu'il m'avait réservé, mais je ne peux pas accepter cette invitation, le voyage étant trop conséquant à mon age.

Aux artistes du Cirque toutes mes sincères salutations ainsi qu'au Comité d'Organisation.

Veuillez agréer, Messieurs mes compliments distinqués.

(—) WETTACH-GROCK

Wydawnictwo: Zjednoczone Przedsiębiorstwa Rozrywkowe

W numerze zamieszczone są zdjęcia w wykonaniu: CAF, Adam Johann i Franciszek Karasiewicz

Reprodukcje plakatów E. Marszałka i innych: CAF

Druk. RSW „Prasa", Warszawa, Smolna 12. Z. 1377. B-70.

CENA ZŁ 6.—